KOMISSION PÄÄTÖS N:o 284/2000/EHTY,

tehty 4 päivänä helmikuuta 2000,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 3 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen N:o 1889/98/EHTY [1] ja erityisesti sen 13, 14 ja 15 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. **Menettelyn aloittaminen**

1) Komissio julkaisi 8 päivänä tammikuuta 1999 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen tiettyjen Etelä-Afrikasta, Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta [2], jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus'.

2) Menettely aloitettiin Euroferin sellaisten yhteisön tuottajien puolesta tekemän valituksen perusteella, joiden tuotanto muodostaa pääosan tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannosta yhteisössä päätöksen (EY) N:o 1889/98/EHTY, jäljempänä 'peruspäätös', 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Valituksessa esitettyä näyttöä tarkasteltavana olevan tuotteen tukemisesta ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta pidettiin riittävänä menettelyn aloittamiseksi.

2. **Tutkimus**

3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta niille viejämaiden vientiä harjoittaville tuottajille, jäljempänä 'vientiä harjoittavat tuottajat', tuojille ja niitä edustaville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämaiden edustajille sekä valituksen tehneille yhteisön tuottajille. Komissio lähetti kyselylomakkeet edellä mainituille osapuolille ja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoittautuneille osapuolille. Komissio antoi peruspäätöksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti osapuolille, joita asia suoraan koski, tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

4) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat, valituksen tehneet yhteisön tuottajat ja tuojat esittivät huomautuksensa kirjallisesti.

Kaikki asianomaiset osapuolet, jotka määräajassa pyysivät saada tulla kuulluiksi ja jotka ilmoittivat, että menettelyn tulokset todennäköisesti vaikuttavat niihin, ja osoittivat, että niiden kuulemiseen oli erityisiä syitä, saivat mahdollisuuden tulla kuulluiksi.

5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella

i) lopullisten tasoitustullien käyttöönottoa Intiasta ja Taiwanista peräisin olevassa tuonnissa,

ii) intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tarjoaman sitoumuksen hyväksymistä ja

iii) menettelyn päättämistä Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin osalta.

Osapuolille asetettiin myös määräaika, jossa ne voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.

6) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.

7) Komissio hankki ja tarkasti kaikki lopullisia päätelmiä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

— *Valituksen tehneet yhteisön tuottajat:*

— Aceralia Corporacion Sid., Madrid, Espanja,

— British Steel Plc, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta,

— Cockerill Sambre SA, Bryssel, Belgia,

[1] EYVL L 245, 4.9.1998, s. 3.
[2] EYVL C 5, 8.1.1999, s. 2.

— Hoogovens Steel BV, IJmuiden, Alankomaat,
— ILVA Spa, Genova, Italia,
— Sidmar NV, Gent, Belgia,
— Salzgitter AG, Salzgitter, Saksa,
— Stahlwerke Bremen GmbH, Bremen, Saksa,
— SOLLAC, Pariisi, Ranska, ja
— Thyssen Krupp Stahl AG, Duisburg, Saksa.

— *Vientiä harjoittavat tuottajat:*

a) Intia

Essar Steel Ltd, Hazira,

Tata Iron & Steel Company Ltd, Kalkutta, ja

Steel Authority of India Ltd, New Delhi.

b) Etelä Afrikka

Iscor Ltd, Pretoria, ja

Highveld Steel & Vanadium Corp Ltd, Witbank.

c) Taiwan

China Steel Corp, Kaohsiung, ja

Yieh Loong Enterprise Co., Ltd, Kaoshiung.

— *Etuyhteyttä vailla oleva yhteisön tuoja/käyttäjäyritys:*

Marcegaglia Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italia.

— *Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat tuojat:*

Etelä-Afrikka: Macsteel International UK Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta,

Macsteel International Belgium NV, Antwerpen, Belgia, ja

Macsteel International Stahlhandel GmbH, Düsseldorf, Saksa.

8) Tukia koskeva tutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskeva tarkastelu käsitti ajanjakson alkaen 1 päivä tammikuuta 1995 ja päättyen tukia koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

9) Tarkasteltavana oleva tuote on tietyt raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut, vähintään 600 millimetrin levyiset pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat, kelatut, ei enempää valmistetut kuin kuumavalssatut levyvalmisteet, jäljempänä 'kuumavalssatut kelat'. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90 [1], 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 ja 7208 39 90.

10) Kuumavalssattuja keloja valmistetaan yleensä terästehtaissa kuumavalssaamalla puolivalmiit terästuotteet viimeisen valssauskierroksen jälkeen taikka peittauksen tai jatkuvan hehkutuksen jälkeen.

Kuumavalssatut tuotteet kelataan säännöllisiksi keloiksi. Terästehtaat, jotka valmistavat useanlaisia levymäisiä terästuotteita, käyttävät kuumavalssattuja keloja muiden terästuotteiden (leveät ja kapeat nauhat, kylmävalssatut tuotteet, putket jne.) lähtömateriaalina. Kuumavalssattujen kelojen laji ja koko vaihtelevat. Suurin osa yhteisön tuonnista kolmansista maista muodostuu niin sanotusta rakenneteräksestä (kuten eurooppalaisen standardin EN 10025 mukaiset S235 ja S275) ja pehmeästä teräksestä (kuten EN 10011:n ja Deutsche Industrie-Normin DIN 1614/1 mukaiset DD11, DD12 ja DD13). Tavallisesti kelojen paksuus on 1,5—15 millimetriä ja leveys 600—2 050 millimetriä. Kukin edellä luetelluista CN-koodeista vastaa tiettyä tuotelajia, joka eroaa toisista lajeista leveyden ja paksuuden osalta edellä mainituissa rajoissa.

11) Tuote luokitellaan myös kahteen eri luokkaan sen viimeistelyn mukaan: mustat kuumavalssatut kelat, jäljempänä 'mustat kelat', jotka ovat perustuote, ja peitatut kuumavalssatut kelat, jäljempänä 'peitatut kelat', jotka kuumavalssauksen jälkeen pintakäsitellään peittaamiseksi kutsutulla menetelmällä. Mustien kelojen ja peitattujen kelojen ero näkyy myös yhdistetyn nimikkeistön rakenteessa: kyseiseen kahteen luokkaan kuuluvat kelat luokitellaan erityisiin, erillisiin CN-koodeihin.

12) Vaikka asianomaisista maista tuodaan lähinnä mustia keloja, tutkimuksesta kävi ilmi, että tuonti jakautuu kaikkiin mainittuihin CN-koodeihin ja näin ollen kaikkiin edellä lueteltuihin tuotteisiin. Vaikka kukin CN-koodi koskee eriteltävissä olevaa kuumavalssatun kelan lajia, kaikkien kelojen todettiin olevan samanlaisia tai samankaltaisia fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan. Kuumavalssattujen kelojen eri lajit ovat näin ollen yksi ainoa tuote, joka luokitellaan edellä johdanto-osan 9 kappaleessa mainittuihin CN-koodeihin.

2. Samankaltainen tuote

13) Tutkimuksesta ilmeni, että asianomaisista maista tuotavat kuumavalssatut kelat ovat erityisesti laji- ja kokovalikoimansa osalta samanlaisia yhteisössä tuotettujen tuotteiden kanssa tai verrattavissa niihin.

14) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden tuottama ja viemä tarkasteltavana oleva tuote ei ole sellaisenaan vaihdettavissa yhteisössä tuotetun tuotteen kanssa eikä verrattavissa siihen. Ne väittivät, että yhteisön tuottajien tuotantomenetelmä oli edistyneempi ja että siinä käytettiin eri teknologiaa, minkä tuloksena oli korkealaatuisempi tuote. Ne mainitsivat, että käyttäjät

[1] Katso oikaisu, joka on julkaistu EYVL:ssä C 107, 16.4.1999, s. 6.

joutuivat toisinaan valssaamaan tuontituotteet uudestaan, ennen kuin ne pystyivät käsittelemään niitä edelleen. Siksi ne väittivät, että niiden tuote ei ole samankaltainen kuin valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuottama tuote.

15) Jos tuotantomenetelmien erot johtavat pintavirheisiin tai kemiallisiin virheisiin, tuloksena voi olla alhaisempi markkina-arvo. Tutkimuksesta ilmeni kuitenkin, että yhteisössä tuotetulla tuotteella ja tuontituotteella on edelleen yleisesti ottaen samat fyysiset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset, vaikka tuotteet eivät olekaan täysin samanlaiset laadun sekä tavarantoimittajien ja kunkin tavarantoimittajan lähettämien erien osalta. Tämän perusteella ei kuitenkaan voida päätellä, että asianomaisista maista tuodut kuumavalssatut kelat eivät olisi samankaltainen tuote yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottaman ja myymän tuotteen kanssa.

16) Tutkimuksesta ilmeni myös, että asianomaisista maista tuotu tarkasteltavana oleva tuote on laji- ja kokovalikoimaltaan täysin samanlainen asianomaisten maiden kotimarkkinoilla myydyn tuotteen kanssa tai verrattavissa siihen.

17) Tämän perusteella pääteltiin, että asianomaisissa maissa tuotetut ja niistä yhteisöön viedyt kuumavalssatut kelat sekä valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuottamat ja yhteisön markkinoilla myymät kuumavalssatut kelat ovat samankaltaisia tuotteita peruspäätöksen 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

C. **TUET**

1. INTIA

a) **Johdanto**

18) Komissio tutki valituksen sisältämien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavaa viittä järjestelmää, joissa väitetään myönnetyn vientitukia:

— Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme),

— tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme),

— tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme),

— vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones)/vientiin suuntautuneiden yksiköiden (Export Oriented Units) järjestelmä, ja

— yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme).

19) Ensimmäiset neljä järjestelmää perustuvat vuonna 1992 annettuun ja 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankauppalakiin [Foreign Trade (Development and Regulation) Act], jolla kumottiin tuonti- ja vientivalvontalaki (Imports and Exports Control Act) vuodelta 1947. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Niistä esitetään tiivistelmä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, joita laaditaan joka viides vuosi ja jotka saatetaan ajan tasalle vuosittain. Tämän tapauksen tutkimusajanjaksoon liittyy kaksi vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevaa asiakirjaa; ne ovat vuosia 1992—1997 ja 1997—2002 koskevat viisivuotissuunnitelmat.

20) Viimeksi mainittu yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmä perustuu vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailla (Finance Act).

b) **Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS)**

21) Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS) on yksi niistä vienti- ja tuontipolitiikan välineistä, joilla tuetaan vientiä. PBS tuli voimaan 30 päivänä toukokuuta 1995.

Tukikelpoisuus

22) PBS:ää voivat käyttää viejät, jotka valmistavat tuotteensa Intiassa ja vievät ne sitten maasta, jäljempänä 'valmistajaviejät', sekä viejät, jotka ovat valmistajia tai vain kauppiaita ja joille on myönnetty kauppahuonetodistus (Export House/Trading House/Star Trading House/Super Star Trading House Certificate). Viimeksi mainittujen viejien, jotka määritellään vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevassa asiakirjassa, on esitettävä erityinen näyttö aiemmasta vientitoiminnasta.

Toteuttaminen käytännössä

23) Yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja tai viejä ei ole hakenut lupaa PBS:n käyttöön tai käyttänyt sitä. Tämän vuoksi komission ei tarvitse tutkimuksen yhteydessä arvioida järjestelmän tätä osaa.

c) **Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB)**

24) Toinen vientiin liittyvää tukea koskeva vienti- ja tuontipolitiikan väline on tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB), joka tuli voimaan 7 päivänä huhtikuuta 1997. DEPB:llä korvattiin PBS, jonka voimassaolo päättyi 31 päivänä maaliskuuta 1997. DEPB:tä on kahta lajia:

— vientiä edeltävä DEPB, ja

— viennin jälkeinen DEPB.

i) Vientiä edeltävä DEPB

Tukikelpoisuus

25) Vientiä edeltävää DEPB:tä voivat käyttää valmistajaviejät (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai valmistajiin etuyhteydessä olevat kauppiasviejät (eli kauppiaat). Voidakseen käyttää kyseisestä tukijärjestelmää yrityksen on täytynyt harjoittaa vientiä kolmen vuoden ajan ennen lisenssihakemuksen esittämistä.

Toteuttaminen käytännössä

26) Jokainen tukikelpoinen viejä voi hakea lisenssiä. Ilman eri toimenpiteitä myönnettävän lisenssin avulla se saa käyttöönsä hyvitysmäärän, joka voidaan käyttää myöhemmin tuotavista tavaroista kannettavien tullien maksuna. Lisenssin arvo on viisi prosenttia lisenssinhakijan kolmen edellisen vuoden keskimääräisen vuotuisen kokonaisviennin arvosta.

27) Lisenssi, jota ei voida siirtää, on voimassa 12 kuukautta sen antamispäivästä. Kun lisenssiin kirjattu hyvitysmäärä on käytetty, toimivaltaiselle viranomaiselle on suoritettava maksu. Tämän jälkeen yritys voi hakea uutta hyvitysmäärää, joka on myös viisi prosenttia kolmen edellisen vuoden keskimääräisen vuotuisen kokonaisviennin arvosta.

28) Vientiä edeltävä DEPB mahdollistaa sen, että tuotantopanokset, jotka tarvitaan tavaroiden tuotantoon asianomaisen yrityksen tehtaassa, voidaan tuoda tullitta. Tullitta tuotavien tuotteiden määrittelyssä käytetään viitteenä tuotantopanoksia ja myyntiä koskevissa vakionormeissa (Standard Input-Output Norm, SION) [1] lueteltuja tuotantopanoksia, minkä lisäksi myös valmistettava tuote vaikuttaa siihen, mitä tuotteita voidaan tuoda tullitta. Yritys ei voi siirtää, lainata, myydä tai luovuttaa tällaisia tullittomasti tuotuja tuotantopanoksia muuten kuin osana valmista tuotetta.

29) Järjestelmään liittyy myös vientisitoumus. Kun lisenssiä käytetään tullittomaan tuontiin, lisenssinhaltija sitoutuu käyttämään kyseisiä tavaroita vientiin tarkoitettujen valmiiden tuotteiden tuotantopanoksina. Viennistä myönnetään hyvitys, joka perustuu valmiin tuotteen lajiin ja määrään. Hyvitys lasketaan käyttämällä perusteena SION-normeja. Kun lisenssinhaltija on vienyt tuotteita arvosta, joka oikeuttaa sen hyvitykseen, joka vastaa jo myönnettyä vientiä edeltävän DEPB:n mukaista hyvitystä, se on täyttänyt sitoumuksensa.

Vientiä edeltävää DEPB:tä koskevat päätelmät

30) Intian viranomaiset väittävät, että vientiä edeltävä DEPB on peruspäätöksen liitteessä I olevan i kohdan mukainen sallittu tuontimaksujen peruutus/palautusjärjestelmä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, joka ei johda tasoitustoimenpiteiden käyttöön ottamiseen. Peruspäätöksen liitteissä II ja III annetaan suuntaviivat sen määrittelemiseksi, ovatko tällaiset järjestelmät vientitukia.

31) Vientiä edeltävä DEPB on arvoperusteinen järjestelmä. SION-normeissa vahvistetaan nimelliset kustannukset, jotka perustuvat tietyn tuotteen valmistamista varten tuotavien tuotantopanosten arvioituun arvoon. Kun SION-arvo on määritelty tietylle valmiille tuotteelle, tuotantopanokset voidaan tuoda tullitta vientiä edeltävän DEPB:n mukaisesti. Kaikkia SION-normien luettelossa esitettyjä tuotantopanoksia ei tarvitse tuoda. Ainoastaan myönnetyn lisenssin arvo ja sitä vastaava sitoumus viedä valmista tuotetta rajoittavat järjestelmän mukaisesti tuotavien tuotantopanosten määrää.

32) Yritys, joka hankkii tuotantopanoksensa SION-järjestelmässä vahvistettuja hintoja alhaisemmilla hinnoilla tai joka hankkii osan tuotantopanoksistaan kotimarkkinoilta, voisi tuoda tullitta ylimääräisiä tuotantopanoksia kotimarkkinoiden tuotantoa varten. SION-järjestelmässä ei näytä olevan määräyksiä tällaisen tilanteen estämiseksi. Ei myöskään löydetty näyttöä mistään muusta käytössä olevasta järjestelmästä tai menettelystä, jolla voitaisiin varmistaa, mitkä tullittomat tuotantopanokset tosiasiallisesti käytetään vietävän valmiin tuotteen tuotantoprosessissa ja missä määrin ne käytetään siinä.

33) Peruspäätöksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohdassa ja liitteessä III olevan II kohdan 3 kohdassa säädetään, että kun on käynyt ilmi, että viejämaan viranomaiset eivät ole ottaneet käyttöön tarkistusjärjestelmää, viejämaan on tavallisesti tehtävä tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin tai todellisuudessa tapahtuneisiin maksutapahtumiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko hyvityksiä myönnetty liikaa. Intian viranomaiset eivät tehneet kyseistä tutkimusta.

34) Ainoa tähän tutkimukseen kuuluva intialainen viejä, joka käyttää järjestelmää, esitti kuitenkin komissiolle näytön siitä, että se ei saanut ylimääräisiä hyvityksiä. Yritys pystyi osoittamaan, että kaikki vientiä edeltävän DEPB:n mukaisesti tutkimusajanjakson aikana saadut hyvitykset käytettiin ainoastaan vietävissä valmiissa tuotteissa käytetyistä tuotantopanoksista tavallisesti kannettavien tullien kattamiseen. Näin ollen tälle yrityksille ei ollut myönnetty tukea.

ii) Viennin jälkeinen DEPB

Tukikelpoisuus

35) Viennin jälkeistä DEPB:tä voivat käyttää valmistajaviejät (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai kauppiasviejät (eli kauppiaat).

Viennin jälkeisen DEPB:n toteutus käytännössä

36) Kyseisessä järjestelmässä tukikelpoiset viejät voivat pyytää hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttimääränä vietyjen valmiiden tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet kyseiset DEPB-prosenttimäärät useimmille tuotteille — myös tarkasteltavana oleville tuotteille — SION-normien perusteella. Lisenssi, josta ilmenee hyvityksen määrä, myönnetään ilman eri toimenpiteitä.

[1] SION-järjestelmä selitetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1556/98 (EYVL L 202, 18.7.1998, s. 40).

37) Viennin jälkeinen DEPB mahdollistaa kyseisten hyvitysten käytön kaikkien muiden kuin kiellettyjen tuontitavaroiden luettelossa mainittujen tavaroiden (esimerkiksi raaka-aineet tai tuotantohyödykkeet) myöhemmin tapahtuvaan tuontiin. Kyseiset tuontitavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niistä kannetaan liikevaihtoveroa) tai ne voidaan käyttää muuten.

38) DEPB-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä. DEPB-lisenssi on voimassa 12 kuukautta sen antamispäivästä.

39) Kun kaikki hyvitykset on käytetty, yrityksen on suoritettava asianomaiselle viranomaiselle maksu.

Viennin jälkeistä DEPB:tä koskevat päätelmät

40) Tämä järjestelmä on selvästi sidoksissa vientitulokseen. Hyvitys lasketaan automaattisesti SION-arvojen perusteella riippumatta siitä, tuotiinko tuotantopanokset, maksettiinko niistä tuontitullit tai käytettiinkö ne tosiasiallisesti, ja missä määrin, vientituotantoon. Yritykset voivatkin hakea lisenssiä, vaikka ne eivät harjoittaisi tuontia tai ostaisi tuotuja tavaroita muista hankintalähteistä. Järjestelmää ei siis voida pitää tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelynä, koska tuontitullien palauttaminen ei rajoitu tuotantoprosessissa kulutetuista tavaroista kannettuihin tulleihin, mistä syystä järjestelmään liittyy tullien liiallista palauttamista 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Tästä syystä se on peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti tasoitustoimenpiteen käyttöönottoon mahdollistava, koska siihen liittyy tuloista luopuminen ja se on vientituloksesta riippuvainen.

Tuen määrän laskeminen viennin jälkeisessä DEPB:ssä

41) Viejille koituva etu on laskettu kahdella eri tavalla riippuen siitä, kuinka yritys on käyttänyt DEPB-lisenssejä.

42) Jos yritys käytti lisenssejä tullittomaan tuontiin, saatu etu laskettiin sen tullimäärän perusteella, joka tavallisesti olisi tullut kannettavaksi tutkimusajanjaksona harjoitetusta tuonnista mutta jota ei DEPB:n mukaisesti kannettu.

43) Jos yritys myi lisenssinsä, saatu etu laskettiin lisenssiin kirjatun hyvityksen määrän perusteella riippumatta siitä, millä hinnalla lisenssi myytiin. Vientiä harjoittavat kolme yritystä ja Intian viranomaiset väittivät, että etu olisi rajoitettava lisenssin tosiasiallisen myyntihinnan suuruiseksi, sillä tämä hinta on yleensä lisenssiin kirjatun hyvityksen nimellisarvoa alhaisempi. Tähän pyyntöön ei voida kuitenkaan suostua, sillä lisenssin myynti nimellisarvoa alhaisempaan hintaan on puhtaasti kaupallinen päätös, joka ei muuta järjestelmästä saadun edun määrää.

44) Jotta saataisiin selville edunsaajan saama kokonaishyöty, kyseistä määrää on oikaistu lisäämällä siihen tutkimusajanjaksona kertynyt korko. Tavanomainen käytäntö laskea edunsaajan kertaluonteisesta avustuksesta saama etu on lisätä vuotuinen markkinakorko avustuksen nimellismäärään olettaen, että avustus on maksettu tutkimusajanjakson ensimmäisenä päivänä. Tässä tapauksessa on kuitenkin selvää, että yksittäisiä avustuksia voidaan myöntää milloin tahansa tutkimusajanjakson ensimmäisen ja viimeisen päivän välillä. Sen sijaan, että lisättäisiin vuotuinen markkinakorko koko määrään, on aiheellista olettaa, että keskimääräinen avustus on saatu tutkimusajanjakson keskivaiheilla, minkä vuoksi korko olisi laskettava kuuden kuukauden ajanjakson perusteella eli sen olisi oltava määrältään puolet vuotuisesta markkinakorosta tutkimusajanjakson aikana Intiassa eli seitsemän prosenttia. Kyseinen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille.

45) Intian viranomaiset ja kolme viejää väittivät, että komissio oli arvioinut väärin kyseistä järjestelmää sen tuen laajuuden ja tasoitustoimenpiteen käyttöönottoon mahdollistavan edun määrän osalta. Ne väittävät erityisesti, että komission arvio näiden järjestelmien mukaisista eduista ei pitänyt paikkaansa, koska ainoastaan liiallisten tullien palauttamista voitiin pitää peruspäätöksen 2 artiklan mukaisena tukena.

46) Peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään poikkeuksesta esimerkiksi sellaisten tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta, jotka ovat peruspäätöksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (ohjeet tuotantopanosten käyttämisestä tuotantoprosessissa) ja liitteen III (ohjeet, joita on noudatettava korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen vientituiksi määrittelyssä) vaativien sääntöjen mukaisia.

47) Koska komission analyysistä kävi ilmi, että viennin jälkeinen DEPB ei ole asianmukaisesti toimiva tullinpalautusjärjestelmä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, kysymystä tullien liiallisesta palauttamisesta ei tarvitse tarkastella, joten koko saatu etu on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava. Kuten edellä johdanto-osan 40 kappaleessa selitetään, tuontitullien liiallinen palauttaminen on järjestelmään kiinteästi kuuluva osa.

48) Kolme yritystä hyötyi järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana saaden 4,1—12,3 prosentin suuruisia tukia.

d) **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

49) Vientiin liittyvää tukea koskeva vienti- ja tuontipolitiikan väline on myös tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS), joka otettiin käyttöön 1 päivänä huhtikuuta 1990 ja jota muutettiin 5 päivänä kesäkuuta 1995.

Tukikelpoisuus

50) EPCGS:ää voivat käyttää valmistajaviejät (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai kauppiasviejät (eli kauppiaat). Myös kauppiasviejiin etuyhteydessä olevat valmistajat ovat voineet käyttää järjestelmää 1 päivästä huhtikuuta 1997 alkaen.

Toteuttaminen käytännössä

51) Jotta yritys voi käyttää järjestelmää, sen on esitettävä asianomaisille viranomaisille yksityiskohtaiset tiedot tuotavien tuotantohyödykkeiden lajista ja arvosta. Yritys voi saada luvan tuoda tuotantohyödykkeitä joko tullitta tai alennetulla tullilla riippuen siitä, minkä asteiseen vientivelvoitteeseen se on valmis sitoutumaan. Lisenssi, jolla annetaan lupa tuontiin etuustullein, myönnetään ilman eri toimenpiteitä.

52) Vientivelvoitteen täyttäminen edellyttää vientitavaroiden tuottamista tuotuja tuotantohyödykkeitä käyttämällä.

53) Lisenssin saamiseksi on maksettava käsittelymaksu.

EPCGS:ää koskevat päätelmät

54) EPCGS on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki, koska se, että viejä maksaa alennetun tullin tai tuo tullitta, on Intian viranomaisten myöntämää taloudellista tukea. Viranomainen luopuu sille kuuluvasta tulosta ja yritys saa etua, koska kannettavia tulleja on alennettu tai sille on myönnetty vapautus tuontitulleista.

55) Tuki on peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska sitä ei voi saada sitoutumatta tavaroiden vientiin. Tukea on tämän vuoksi pidettävä erityisenä tukena.

Tuen määrän laskeminen

56) Viejien saama etu on laskettu tuoduista tuotantohyödykkeistä kaatamatta jääneiden tuontitullien perusteella jakamalla kyseinen määrä sellaiselle ajanjaksolle, joka vastaa kyseisten tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannonalalla. Ajanjakso on määritetty käyttämällä kunkin yrityksen tosiasiallisesti EPCGS:ssä tuomien tuotantohyödykkeiden poistoaikojen painotettua keskiarvoa (tarkasteltavana olevien tuotteiden tuotantomäärän perusteella), jolloin tavanomaiseksi poistoajaksi saatiin 15,5 vuotta. Mainitulla tavalla laskettua tutkimusajanjaksolle kuuluvaa määrää on oikaistu lisäämällä siihen tutkimusajanjakson aikainen korko kyseisen järjestelmän käyttäjän siitä saaman kokonaisedun määrittämiseksi. Koska kyseinen tuki vastaa luonteeltaan kertaluonteista avustusta, katsottiin aiheelliseksi soveltaa Intian tutkimusajanjakson aikaista markkinakorkoa eli 14 prosenttia. Tuen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille.

57) Intian viranomaiset ja kolme viejää väittivät, että mahdollinen etu olisi jaettava yrityksen koko liikevaihdolle, koska EPCG:ssä tuotavia koneita ja laitteita käytetään sekä vientiin että kotimarkkinoille suuntautuvaan tuotantoon. Lisäksi väitetään, että järjestelmän todellinen tarkoitus on auttaa Intian yrityksiä nykyaikaistamaan teknisiä valmiuksiaan ja parantamaan kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla (sekä välttämään ulkomaisen valuutan menetykset), mistä syystä järjestelmää ei pitäisi pitää vientitukena. Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Kuten edellä todetaan, vientisitoumuksen antaminen on asetettu järjestelmän käytön edellytykseksi. Koska tuen katsotaan olevan sidoksissa vientitulokseen, etu on jaettu laskentaohjeiden [1] F kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti tutkimusajanjakson viennin liikevaihdolle.

58) Kaksi yritystä käytti tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana, ja niiden saamien tukien määrä oli 0,0—0,8 prosenttia.

e) **Vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones, EPZ)/vientiin suuntautuneiden yksikköjen (Export Oriented Units, EOU) järjestelmä**

59) Vientitukea koskeviin vienti- ja tuontipolitiikan välineisiin kuuluu valituksen mukaan lisäksi vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones, EPZ)/vientiin suuntautuneiden yksiköiden (Export Oriented Units, EOU) järjestelmä, joka otettiin käyttöön 22 päivänä kesäkuuta 1994.

60) Komissio totesi, ettei yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja ollut sijoittautunut vientiteollisuuden vapaa-alueelle tai toiminut vientiin suuntautuneena yksikkönä. Tämän vuoksi komission ei tarvitse arvioida kyseistä järjestelmää tämän tutkimuksen yhteydessä.

f) **Yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)**

61) Yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmän (Income Tax Exemption Scheme, ITES) oikeusperusta on vuoden 1961 tuloverolaki. Kyseisessä laissa, joka muutetaan vuosittain varainhoitolailla, vahvistetaan veronkannon perusteet sekä erinäiset haettavissa olevat vapautukset ja vähennykset. Yritysten haettavissa olevista vapautuksista säädetään muun muassa lain 10A, 10B ja 80HHC jaksossa.

62) Komissio totesi, ettei yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja hakenut ITES:n soveltamista tutkimusajanjaksona. Tämän vuoksi komission ei tarvitse arvioida kyseistä järjestelmää tämän tutkimuksen yhteydessä.

[1] Ks. EYVL C 394, 17.12.1998, s. 6.

g) **Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

63) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä on tutkimuksen kohteena olleiden viejien osalta edellä esitetyn perusteella seuraava:

(%)

	Vientiä edeltävä DEPB	Viennin jälkeinen DEPB	EPCGS	Yhteensä
Essar Steel Ltd.	0,0	4,1	0,8	4,9
Steel Authority of India Ltd.	0,0	12,3	0,0	12,3
Tata Iron and Steel Co. Ltd.	0,0	8,7	0,0	8,7

2. ETELÄ-AFRIKKA

a) **Johdanto**

64) Komissio tutki valituksen sisältämien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia vientitukijärjestelmiksi väitettyjä järjestelmiä:

— tuotantoteollisuuden investointien verovapaus,
— halpakorkoiset luotot,
— vapautus tuontitulleista,
— avustaminen vientimarkkinoinnissa,
— edulliset rahti- ja sähkömaksut, ja
— hintahyvitykset jalostettujen terästuotteiden viennissä.

65) Tutkimuksessa ei tarkasteltu seuraavia kolmea ohjelmaa: alueellinen teollisuuden kehitysohjelma (Regional Industrial Development Programme, RIDP), yksinkertaistettu alueellinen teollisuuden kehitysohjelma (Simplified Regional Industrial Development Programme, SRIDP) ja yleinen viennin kannustusjärjestelmä (General Export Incentive Scheme). Etelä-Afrikan viranomaiset esittivät jo menettelyn aloittamisvaiheessa näytön siitä, että kyseisiä ohjelmia ei ollut sovellettu marraskuun 1996 ja heinäkuun 1997 välisenä aikana. Komissio totesi tämän perusteella, että asianomaiset viejät eivät ole voineet saada etua kyseisistä ohjelmista tutkimusajanjakson aikana.

b) **Menettelyn päättäminen**

66) Tutkimusten kohteena olevien yritysten käyttämien järjestelmien osalta todettiin, että kumuloitu etu oli 0,10—0,48 prosenttia. Koska tämä tuki on peruspäätöksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti vähimmäistasoa, komissio ei pitänyt tarpeellisena analysoida tarkemmin, olisiko kunkin yksittäisen järjestelmän perusteella mahdollista ottaa tasoitustulli käyttöön. Komissio päätti sen sijaan, että tämä menettely olisi päätettävä Etelä-Afrikan osalta ottamatta tulleja käyttöön.

3. TAIWAN

a) **Johdanto**

67) Valituksessa esitettyjen tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella komission yksiköt tutkivat seuraavia tukijärjestelmiksi väitettyjä järjestelmiä:

— verohyvitykset ja -vapautukset,
— nopeutetut poistot
— vapautus tuontitulleista,
— yhteisrahoitus,
— investointien verohyvitys alueilla, joilla on niukat luonnonvarat,
— halpakorkoiset luotot,
— tuki teollisuusalueille ja vientiteollisuuden vapaa-alueille sijoittautuneille yrityksille.

68) Kyseiset järjestelmät kuvataan yksityiskohtaisesti jäljempänä.

69) Ensimmäiset kuusi järjestelmää perustuvat teollisuuden kehittämisestä annettuun lakiin. Viimeksi mainittu järjestelmä perustuu tiedepuistojen perustamisesta ja hallinnosta annettuun lakiin ja vientiteollisuuden vapaa-alueiden perustamisesta ja hallinnosta annettuun lakiin.

b) **Automatisointiin ja ympäristön saastumisen torjuntaan käytettävien laitteiden hankintaan myönnettävät verohyvitykset**

Oikeusperusta

70) Taiwanin teollisuuden taloudellisen tilanteen kehittämiseen tähtäävä perusväline on teollisuuden kehittämisestä annettu laki, joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991 ja jota muutettiin viimeksi 27 päivänä tammikuuta 1995. Kyseistä lakia täydennetään soveltamissäännöksillä, joita muutettiin viimeksi 27 päivänä tammikuuta 1995. Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklassa säädetään verohyvityksistä. Lisäksi järjestelmän käytännön toteuttamista säännellään verovähennysten soveltamista koskevilla toimenpiteillä, jotka toimeenpaneva yuan antoi 15 päivänä huhtikuuta 1991 ja joita muutettiin viimeksi 27 päivänä helmikuuta 1995.

Tukikelpoisuus

71) Kaikki teollisuusyritykset voivat saada verohyvityksiä. Mitään erityistä vientivelvollisuutta ei ole eikä verohyvitysten myöntäminen edellytä tiettyä tuotelajia, tuotannon vähimmäismäärää tai liikevaihtoa.

72) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan mukaisesti verovapautuksia voidaan kuitenkin myöntää ainoastaan seuraaville investoinneille:

— investoinnit automaattisiin tuotantolaitteisiin, ja

— investoinnit saastumisen torjuntaan käytettäviin laitteisiin ja välineisiin.

73) Teollisuuden kehittämisestä annetussa laissa säädetään, että laiteinvestointien määrän olisi oltava yli 600 000 Taiwanin dollaria. Eri investointilajien verohyvitykset voidaan kumuloida keskenään. Verohyvitystä voidaan myöntää enintään 50 prosenttia jonakin kuluvana vuonna maksettavista veroista.

Verohyvityksen määrä

74) Edellä mainittuihin laitteisiin investoivat tukikelpoiset yritykset voivat saada kyseisenä vuonna yritykseltä kannettavasta yhtiöverosta hyvityksen, joka on 10—20 prosenttia tehtyjen hankintojen arvosta. Jos maksettavan yhtiöveron määrä on pienempi kuin vähennyskelpoinen määrä, etu voidaan siirtää seuraavalle verovuodelle neljän vuoden ajan.

75) Verohyvityksen määrä lasketaan seuraavasti:

Kotimaassa valmistettujen automaattilaitteiden tai saastumisen torjuntaan käytettävien laitteiden hankintaa varten myönnettävä verohyvitys on 20 prosenttia. Ulkomailla valmistettujen automaattilaitteiden tai saastumisen torjuntaan käytettävien laitteiden hankintaa varten myönnettävä verohyvitys on 10 prosenttia. Automaattisessa tuotannossa tarvittavan teknologian hankintaa varten voidaan verohyvitystä myöntää 10 prosenttia.

Toteuttaminen käytännössä

76) Jotta yritys voisi saada verohyvityksiä, sen on tehtävä hakemus valtiovarainministeriön teollisuuden kehittämisvirastolle verovähennystodistuksen saamiseksi kuuden kuukauden kuluessa laitteiden ja välineiden toimittamisesta tai hankkeen päätökseen saattamisesta. Ennen verovähennystodistuksen antamista paikalliset veroviranomaiset tarkastavat, täyttävätkö laitteet teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklassa säädetyt edellytykset ja onko ne tosiasiassa asennettu. Kun todistus on annettu, verohyvitys voidaan vähentää kuluvan vuoden veroilmoituksessa (veroilmoituksen 95 kohta).

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

77) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan mukaiset verohyvitykset ovat peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia. Verohyvitykset ovat tukia, jotka edellyttävät kotimarkkinoiden tavaroiden käyttöä tuontitavaroiden sijasta. Vaikka ohjelman mukaan verohyvitys voidaan myöntää sekä tuoduille että kotimaassa tuotetuille laitteille, tuki on kaksinkertainen, jos laitteet hankitaan kotimarkkinoilta, minkä vuoksi se kannustaa suoranaisesti hankkimaan Taiwanissa valmistettuja laitteita. Tarkastuksessa kävi ilmi, että Taiwanin viranomaiset suosivat kotimaassa valmistettuja laitteita myöntämällä niille suuremman etuuden kuin tuoduille laitteille (20 prosenttia-kotimaisille laitteille ja 10 prosenttia tuoduille laitteille).

78) Järjestelmässä on kyse tuesta, koska Taiwanin viranomaisten verohyvityksinä myöntämä taloudellinen tuki tarjoaa viejille etuuden. Kyseessä on tuki, joka on lailla määrätty riippuvaiseksi kotimarkkinoiden tavaroiden käytöstä tuontitavaroiden sijasta, ja tämän vuoksi sitä pidetään erityisenä peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

79) Edellä mainituista syistä verohyvitysten katsotaan olevan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia.

Edun laskeminen

80) Tuen määrä olisi laskettava tutkimusajanjakson aikana maksamatta jääneiden verojen perusteella (tässä menettelyssä tutkimusajanjakso vastaa Taiwanin verovuotta eli se on 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välinen ajanjakso). Tuen kokonaismäärä olisi jaettava kokonaismyynnille, koska tuki hyödyttää sekä myyntiä kotimarkkinoille että vientiin.

81) Taiwanin viranomaiset ja eräs yritys väittivät, että komission olisi pitänyt määrittää tuesta saatava etu kyseisten kahden prosenttimäärän eli 20 prosentin verohyvityksen kotimarkkinoilta hankituille laitteille myönnettävän ja tuoduille laitteille myönnettävän 10 prosentin verohyvityksen erotukseksi. Komissio piti tasoitustullin perustana verohyvitysten koko määrää, koska kotimarkkinoilta hankituille laitteille myönnettävää 20 prosentin verohyvitystä ei voida pitää 10 prosentin suuruisen normaalin verohyvityksen poikkeuksena. Näitä kahta verohyvityksen prosenttimäärää olisi pidettävä eri ohjelmina, jotka molemmat ovat erityisiä ja joista toinen koskee kotimarkkinoilta hankittuja laitteita ja toinen tuotuja laitteita. Jos kotimarkkinoilla tuotettuihin laitteisiin ei sovellettaisi 20 prosentin verohyvitystä, yritys ei olisi saanut lainkaan verohyvitystä, koska 10 prosentin hyvitystä sovelletaan ainoastaan tuotuihin laitteisiin. Kyse ei ole siis yleisestä hyvityksestä. Tästä syystä komissio päätteli, että tuen määrä on se kokonaistulojen määrä, josta Taiwanin valtio on luopunut.

82) Yksi yritys käytti tätä ohjelmaa saaden siitä 2,19 prosentin edun.

c) **Tiettyihin yrityksiin tehdyistä investoinneista saatavat verohyvitykset**

Tukikelpoisuus

83) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 8 artiklan mukaisesti verohyvityksen voi saada investoija, joka hankkii omistukseensa tärkeän teknologiayrityksen tai hallituksen nimeämän tärkeän panosyrityksen rekisteröityjä osakkeita. Investoijayrityksen on omistettava rekisteröidyt osakkeet vähintään kahden vuoden ajan. Tärkeästä teknologiayrityksestä ei anneta tarkkaa määritelmää. Tärkeä panosyritys on yritys, jonka pääoma on kaksi miljardia Taiwanin dollaria ja jonka Taiwanin viranomaiset ovat nimenneet tärkeäksi panosyritykseksi.

Verohyvityksen määrä

84) Edellä tarkoitettuihin yrityksiin investoivat tukikelpoiset yritykset voivat saada yhtiöverosta hyvityksen, joka on 20 prosenttia tällaisten osakkeiden hankintahinnasta.

Toteuttaminen käytännössä

85) Verohyvityksen saamiseksi yrityksen, johon investointi tehdään, on tehtävä teollisuuden kehittämisvirastolle verovähennystodistushakemus. Ennen verotodistuksen antamista teollisuuden kehitystoimisto tarkastaa, onko kyseessä teknologiayritys tai viranomaisten tärkeäksi panosyritykseksi nimeämä yritys. Kun todistus on annettu investoinnin kohteena olleelle yritykselle, investoija voi hakea verohyvitystä, joka voidaan vähentää kuluvan vuoden veroilmoituksessa (veroilmoituksen 95 kohta).

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

86) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 8 artiklan mukaiset verohyvitykset ovat peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisia tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia. Taiwanin viranomaiset ovat rajoittaneet tuensaamismahdollisuuden koskemaan ainoastaan erityisinvestointeja tekeviä yrityksiä. Tarkastuksessa ilmeni, että Taiwanin viranomaiset itse asiassa suosivat tietyille aloille ja tiettyihin yrityksiin suuntautuvia investointeja.

87) Järjestelmässä on kyse tuesta, koska Taiwanin viranomaisten verohyvityksen muodossa antama taloudellinen tuki antaa viejille edun. Kyseessä on tuki, joka on peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti erityinen, koska se on tarkoitettu tietyille taiwanilaisille yrityksille.

88) Taiwanin viranomaiset väittävät, että tässä ohjelmassa ei ole kyse tuesta, koska investoinnin kohteena olevia yrityksiä ei tueta taloudellisesti. Tämä ei pidä paikkaansa. Kuten edellä selitetään, yritykselle, joka investoi tiettyihin yrityksiin, myönnetään verohyvitys, jonka suuruus on 20 prosenttia investoidusta määrästä. Verohyvitys on selvästi Taiwanin valtion antamaa taloudellista tukea, koska valtio luopuu tuloista peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja kyseisen edun saajana on investoiva yritys.

89) Taiwanin viranomaiset ja eräs yritys väittivät, että tämä ohjelma on kaikkien käytettävissä, joten se ei ole erityinen, sillä kaikki yritykset, jotka investoivat tiettyihin yrityksiin, voivat hyötyä siitä. Komissio totesi kuitenkin, että ohjelmaan voivat osallistua yksinomaan yritykset, jotka investoivat tiettyihin yrityksiin, koska kaikki osakesijoitukset eivät oikeuta verohyvityksiin. Ainoastaan rajalliseen määrään yrityksiä eli tärkeisiin teknologiayrityksiin tai tärkeisiin panosyrityksiin kohdistuvat investoinnit oikeuttavat verohyvitykseen. Komissio on samaa mieltä Taiwanin viranomaisten kanssa siitä, että verohyvityskelpoisten yritysten määritelmä on selkeä ja objektiivinen. Määritelmä ei kuitenkaan ole puolueeton tai horisontaalinen sitä sovellettaessa, mitä edellytetään peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, koska siinä rajoitetaan verohyvitykseen oikeuttavien investointien määrää asianomaisten yritysten toiminnan perusteella. Jos investoiva yritys haluaa hyötyä tuesta, sen valinnanvapautta rajoitetaan alakohtaisuudella. Jalostusteollisuuden ja teknisten palvelujen alojen tärkeimpien teknologiayritysten määrittelyperusteiden 2 artiklassa määrätään, että verohyvitystä voidaan soveltaa 11:een erityyppiseen investointikohteeseen. Tämän vuoksi mahdollisuus käyttää tätä ohjelmaa edellyttää investointien tekemistä tiettyihin yrityksiin. Ohjelma ei ole yleisesti käytettävissä, minkä vuoksi se on peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

90) Verohyvityksiä pidetään edellä mainituista syistä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavina tukina.

Edun laskeminen

91) Viejille koituva etu olisi laskettava viejille tosiasiallisesti tutkimusajanjaksona myönnetyn verohyvityksen perusteella. Edun määrä olisi jaettava yrityksen tutkimusajanjakson koko liikevaihdolle.

92) Yksi yritys käytti tätä ohjelmaa saaden siitä 1,34 prosentin edun.

d) **Tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen liittyvät verohyvitykset**

Oikeusperusta

93) Tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen myönnettävistä verohyvityksistä säädetään teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklassa. Lisäksi järjestelmän käytännön toteuttamista säännellään yritysten tutkimukseen ja kehitykseen, henkilöstökoulutukseen ja maailmanlaajuisen tuotemerkin perustamiseksi tekemiin investointeihin liittyvien verovähennysten soveltamista koskevilla toimenpiteillä, jäljempänä 'toimenpiteet', jotka toimeenpaneva yuan vahvisti 15 päivänä huhtikuuta 1991 ja joita muutettiin viimeksi 28 päivänä toukokuuta 1997.

Tukikelpoisuus

94) Verohyvityksiä voidaan myöntää kaikille tuotannonaloille, maatalous ja palvelut mukaan lukien. Mitään erityistä vientivelvollisuutta ei ole eikä verohyvitysten myöntäminen edellytä tiettyä tuotelajia, vähimmäistuotantoa tai liikevaihtoa.

Verohyvityksen määrä

95) Jos yrityksen tutkimukseen ja kehitykseen tekemien investointien kokonaismäärä on verovuonna vähintään kaksi miljoonaa Taiwanin dollaria tai kaksi prosenttia yrityksen nettomääräisistä liiketoimintatuloista, kyseisenä vuonna maksettavasta yhtiöverosta voidaan tehdä vähennys, joka on 15 prosenttia edellä mainituista määristä. Jos kokonaiskustannukset ovat vähintään kaksi miljoonaa Taiwanin dollaria ja ylittävät 3 prosenttia yrityksen nettomääräisistä liiketoimintatuloista, yhtiöverosta voidaan tehdä vähennys, joka on 20 prosenttia yli menevästä määrästä.

96) Jos yrityksen henkilöstökoulutukseen tekemien investointien kokonaiskustannukset ovat verovuonna vähintään 600 000 Taiwanin dollaria, yhtiöverosta voidaan toimenpiteiden 6 artiklan mukaisesti tehdä vähennys, joka on 15 prosenttia investoinnin määrästä.

97) Jos yhtiöveron määrä on kuluvana vuonna pienempi kuin vähennyskelpoinen määrä, etu voidaan molempien verohyvityslajien osalta siirtää seuraavalle verovuodelle neljän vuoden ajan.

Toteuttaminen käytännössä

98) Jotta yritys voisi saada verohyvitykset, sen on liitettävä erityinen hakemus yhtiöveroilmoitukseen. Paikalliset veroviranomaiset tarkastavat, ovatko kustannukset teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan ja toimenpiteiden 2 ja 3 artiklan edellytysten mukaisia, ja määrittävät vähennyskelpoisen määrän. Kun paikalliset veroviranomaiset ovat hyväksyneet määrän, verohyvitys voidaan vähentää kuluvan verovuoden veroilmoituksessa.

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

99) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan mukaiset tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen myönnettävät verohyvitykset eivät ole tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia. Verohyvityksiä voidaan myöntää kaikille sellaisille tuotannonaloille, maatalous ja palvelut mukaan lukien, jotka investoivat tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen. Tukikelpoiset kustannukset kuvataan yksityiskohtaisesti toimenpiteiden 2 artiklassa (tutkimus ja kehitys) ja 3 artiklassa (henkilöstökoulutus); tukikelpoiset toimet ovat luonteeltaan sellaisia, että niitä voivat tehdä yritykset kaikilla tuotannonaloilla. Veroviranomaisilla ei ole harkintavaltaa määritellä, onko investointi tukikelpoinen vai ei. Tarkastuksessa kävi myös ilmi, että verohyvityksiä ovat saaneet tosiasiassa kaikki tuotannonalat.

e) **Muut verohyvitykset**

100) Seuraavien verohyvitysten ja -vapautusten olemassaolo todettiin, mutta tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole niitä käyttäneet:

— kansainvälisesti tunnustettujen tuotemerkkien perustamiseen liittyvä verohyvitys,

— teollisuuden kehittämisestä annetun lain 8 artiklassa säädetty viiden vuoden verovapautus tietyille nimetyille yrityksille,

— tiedepuiston perustamista ja hallintoa koskevan lain 15 ja 17 artiklassa säädetty viiden vuoden pituinen vapautus yhtiöveron maksamisesta.

101) Koska ohjelmia ei todettu käytetyn, tasoitustullien käyttöönoton mahdollisuuksia ei ole tutkittu näiden hyvitysten osalta.

f) **Nopeutetut poistot**

Tukikelpoisuus

102) Teollisuuden kehittämistä koskevan asetuksen 5 artiklan mukaisesti nopeutettuja poistoja voidaan tehdä, jos yritys investoi tietynlaiseen käyttöomaisuuteen. Tukikelpoista käyttöomaisuutta ovat tutkimukseen ja kehitykseen, johtotuotteiden tarkastukseen, energian säästöön ja vaihtoehtoisiin energiamuotoihin käytettävät laitteet.

Toteuttaminen käytännössä

103) Yrityksen, joka on investoinut tukikelpoisiin laitteisiin, on tehtävä teollisuuden kehittämisvirastolle tai energiakomitealle hakemus, joka sisältää laitteiden kuvauksen ja jäljennöksen koneita ja laitteita koskevasta luettelosta. Teollisuuden kehittämisvirasto tai energiakomitea tarkastaa koneiden ja laitteiden tukikelpoisuuden ja myöntää sitä koskevan todistuksen. Antaessaan yhtiöveroilmoituksensa veroviranomaisille yritys antaa myös saamansa yhden tai useamman todistuksen sekä luettelon kaikista niistä hyödykkeistä, joiden osalta nopeutetut poistot on hyväksytty. Paikalliset veroviranomaiset tarkastavat uudelleen, täyttävätkö koneet ja laitteet teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklassa säädetyt edellytykset, ja sen, onko nopeutettuja poistoja sovellettu asianmukaisesti.

Edun määrä

104) Verolain 51 artiklan mukaisesti yritys voi käyttää kolmea menetelmää omaisuuden poistoihin: tasapoistot, kiinteä prosenttimäärä vähenevästä kirjanpitoarvosta tai käyttötunnit. Tarkastuksessa ilmeni, että kaikki tarkasteltavana olevien tuotteiden vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät tasapoistomenetelmää, jolla voidaan tehdä kiinteämääräisiä poistoja koneen tai laitteen koko käyttöiän ajan. Käyttöomaisuuden käyttöikää kuvaavan taulukon mukaisesti kullakin kone- ja laitetyypillä on 2—50 vuoden käyttöikä. Terästeollisuudessa käytettävien laitteiden poistoaika on keskimäärin seitsemän vuotta.

105) Nopeutettujen poistojen etuna on käyttöomaisuuden käyttöikää kuvaavassa taulukossa esitettyä tavanomaisesta poistoaikaa (terästeollisuudessa keskimäärin seitsemän vuotta) lyhyempi poistoaika eli kaksi vuotta.

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

106) Teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklan mukaiset nopeutetut poistot ovat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki. Tarkastuksessa ilmeni, että huolimatta teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklassa säädetyistä objektiivisista edellytyksistä eräs yritys sovelsi nopeutettuja poistoja koskevia säännöksiä poistaakseen uuden tuotantolinjansa kaikki koneet ja laitteet sekä rakennukset kirjanpidosta. Kyseisiä koneita käytetään terästuotteiden valmistukseen eivätkä ne suoraan liity tutkimukseen ja kehitykseen, johtotuotteisiin tai energian säästöön. Energiakomitea ja paikalliset veroviranomaiset hyväksyivät kyseisen hakemuksen. Kävi ilmi, että nämä investoinnit eivät ole teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisia eli energian säästöön, johtotuotteisiin tai tutkimukseen ja kehitykseen käytettäviä koneita ja laitteita. Sen vuoksi on pääteltävä, että edun myöntävällä viranomaisella on valta päättää nopeutettujen poistojen myöntämisestä ja se voi suosia tiettyjä yrityksiä muiden kustannuksella.

107) Päätelmän julkistamisen jälkeen Taiwanin viranomaiset väittivät, että nopeutettuja poistoja koskevan todistuksen myönsi energiakomitea eikä teollisuuden kehittämisvirasto. Tarkistettuaan asian komission yksiköt ovat Taiwanin viranomaisten kanssa samaa mieltä siitä, että energiakomitea myönsi kyseisen todistuksen väitettyjen energiaa säästävien koneiden ja laitteiden hankintaa varten. Komissio esittää silti päätelmänään, että kyseinen tuki mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska hyvityksen myöntävä viranomainen ei ole noudattanut edellytyksiä kaikissa tapauksissa, mistä syystä mahdollisuudet käyttää tukea on tosiasiallisesti rajattu koskemaan tiettyjä yrityksiä. Yritys, joka käytti tätä ohjelmaa, nopeutti useisiin sellaisiin hyödykkeisiin kuten rakennuksiin liittyviä poistoja, joita ei selvästikään voida pitää energiaa säästävinä koneina ja laitteina. Tästä syystä komissio esittää päätelmänään, että tästä ohjelmasta koituu etua tarkasteltavana olevalle tuotteelle, mistä syystä se on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

108) Eräs yritys ilmoitti, että vaikka se sovelsi nopeutettuja poistoja, se ei saanut etua ohjelmasta, koska sen nopeutettujen poistojen mukainen kokonaispoistomäärä oli tutkimusajanjakson aikana pienempi kuin jos olisi käytetty tavanomaista poistomenetelmää. Tutkiessaan, koituiko kyseiselle yritykselle ohjelmasta etua, komissio otti huomioon tavanomaisen käytäntönsä mukaisesti ainoastaan kaikista niistä hyödykkeistä syntyneen verosäästön, joista tehtiin poistoja tutkimusajanjakson aikana. Kyseinen verosäästö määritettiin vertailemalla tavanomaista ja nopeutettua poistomenetelmää soveltamalla saatuja poistojen määriä keskenään. Kaikki sellaiset hyödykkeet, jotka oli poistettu kokonaisuudessaan yrityksen kirjanpidosta ja joilla ei yleisten kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ollut mitään arvoa, jätettiin huomioimatta saatua etua määritettäessä. Tästä syystä yrityksen väitteelle ei ole perustetta.

109) Sen vuoksi nopeutettuja poistoja pidetään erityisenä ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana tukena peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edun laskeminen

110) Kuten edellä selitetään, viejien saama etu on laskettava tavanomaista poistomenetelmää sovellettaessa tutkimusajanjaksolla maksettavaksi tulevan veromäärän ja nopeutettuja poistoja sovellettaessa tosiasiallisesti maksetun veromäärän väliseksi erotukseksi. Erotus laskettiin koko sellaisen käyttöomaisuuden (rakennukset sekä koneet ja laitteet) perusteella, josta vielä tutkimusajanjaksolla tehtiin poistoja. Saatu etu on jaettava yrityksen koko liikevaihdolle.

111) Yksi yritys käytti kyseistä ohjelmaa saaden siitä 0,60 prosentin edun.

g) **Vapautus tuontitulleista**

Oikeusperusta

112) Kiinan kansallisen tasavallan (Taiwanin) tuonti- ja vientitavaroiden tuontitullitariffin ja tariffiin luokittelun, jäljempänä 'tullikoodeksi', 84, 85 ja 90 ryhmä.

Tukikelpoisuus

113) Tullikoodeksin edellä mainittujen säännösten mukaisesti teollisuusyritys, joka tuo koneita tai laitteita käytettäviksi uusien tuotteiden kehittelyssä, laadun parantamisessa, tuotannon lisäämisessä, energian säästämisessä, kierrätyksen edistämisessä tai tuotantomenetelmien parantamisessa, on vapautettu tuontitulleista, jos näitä koneita tai laitteita ei vielä valmisteta paikallisesti.

Toteuttaminen käytännössä

114) Yrityksen, joka aikoo tuoda maahan koneita tai laitteita, on ennen niiden tuontia jätettävä hakemus teollisuuden kehittämisvirastolle. Jos teollisuuden kehittämisvirasto on vakuuttunut siitä, että laitteita ei valmisteta Taiwanissa, se myöntää todistuksen, joka toimitetaan hakijalle ja tulliviranomaisille. Tulliviranomaiset tarkistavat, ovatko tuodut koneet tai laitteet samoja kuin teollisuuden kehittämisviraston todistuksessa kuvatut laitteet. Tarkistus tehdään pistokokein.

Tullista vapautuksen määrä

115) Tuen määrä on se tuontitullien määrä, joka tavanomaisesti tulisi maksettavaksi ilman tullivapautuksesta koituvaa etua. Koneiden ja laitteiden tavanomainen tulli on 2—20 prosenttia.

Päätelmät

116) Tullikoodeksin mukainen vapautus tuontitulleista on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki. Tuen luonteesta johtuen tietyt tuotannonalat käyttävät ohjelmaa suhteettoman paljon. Ne tuotannonalat, joiden koneet ja laitteet valmistetaan Taiwanissa, eivät voi käyttää ohjelmaa. Sen vuoksi vapautusta tuontitulleista voidaan soveltaa ainoastaan niihin tuotannonaloihin, jotka joutuvat tuomaan koneensa ja laitteensa, koska paikallisilta markkinoilta niitä ei ole mahdollista hankkia. Ne tuotannonalat, joiden tuomia koneita ja laitteita valmistetaan myös Taiwanissa, eivät voi saada tätä etua.

117) Taiwanin viranomaiset väittävät, että tuotuihin koneisiin ja laitteisiin sovellettava vapautus tuontitulleista ei ole peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen tuki. Komission mielestä on kuitenkin selvää, että tuontitulleista vapautuksessa on kyse siitä, että Taiwanin valtio luopuu tuloista, ja koneiden tai laitteiden maahantuoja saa siitä etua. Tässä on kyse peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetusta tuesta. Taiwanin viranomaiset väittivät lisäksi, että vaikka ohjelmassa olisi kyse tuesta, se ei olisi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusteella. Komissio katsoo, että sellaisten tiettyjen tuotujen koneiden vapautus tuontitulleista, joita ei valmisteta kotimarkkinoilla, muodostaa jo määritelmänsä perusteella edun tietyille yrityksille, jotka toimivat tuotantoaloilla, joiden koneita ja laitteita ei valmisteta Taiwanissa. Jos Taiwanin viranomaiset päättäisivät poistaa tuontitullin kyseisiltä koneilta ja laitteilta, kyseessä olisi eri asia. Niin kauan kuin tullia ”muutoin” kannetaan, ja yrityksille myönnetään vapautuksia siitä, kyseessä on kuitenkin peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukainen tuki.

118) Eräs yritys väitti, että tämä ohjelma ei kuulu tutkimuksen tarkastelualaan, koska sitä ei ollut erikseen mainittu tutkimuksen vireillepanoon johtaneessa valituksessa. Komissio toteaa, että valituksen tekijä mainitsi valituksessaan koneiden ja- laitteiden vapautuksen tuontitulleista (B.2.2.2 jakso, s. 9). Vaikka valituksen tekijä mainitsi, että tällaista ohjelmaa voivat käyttää verovapaille alueille tai tieteellistä toimintaa harjoittaville teollisuusalueille sijoittuneet yritykset taikka tullivalvonnassa olevat tehtaat, komission mielestä nämä tiedot ovat riittävä näyttö koneiden ja laitteiden vapautusta tuontitulleista koskevan tutkimuksen panemiseksi vireille. Tutkimuksen toteuttavan tahon tehtävänä on tehdä määritykset valituksessa mainittujen ohjelmien oikeasta oikeusperustasta ja käytännön täytäntöönpanosta. Näistä syistä komissio on ottanut kyseisen ohjelman mukaan tutkimukseen, eikä viejän väitettä voida hyväksyä.

119) Sen vuoksi katsotaan, että koneiden ja laitteiden vapautus tuontitulleista on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edun laskeminen

120) Viejien saama etu on laskettava ilman ohjelman mukaista tulleista vapautusta maksettaviksi tulevien tuontitullien määräksi. Kyseinen määrä on jaettava asianomaisen tuotannonalan koneiden ja laitteiden koko tavanomaiselle käyttöiälle eli seitsemälle vuodelle.

121) Kaksi yritystä käytti kyseistä ohjelmaa ja niiden saama etu oli 0,27 prosenttia ja 0,32 prosenttia.

h) **Muut tuet**

122) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat hyötyivät useista muista tukiohjelmista. Kyselylomakkeeseen annetuista vastauksista ja Taiwanin viranomaisten sekä viejien toimipaikoissa suoritetuista tarkastuskäynneistä kävi ilmi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet käyttäneet jäljempänä lueteltuja ohjelmia.

123) Halpakorkoiset luotot — Tarkastuskäyntien aikana kävi ilmi, että Chiao Tung Bank ja Medium Business Bank of Taiwan olivat myöntäneet luottoja tavanomaisilla kaupallisilla ehdoilla yhdelle viejälle.

124) Vientiteollisuuden vapaa-alueille ja teollisuusalueille sijoittautuneille yrityksille myönnettävät edut — Mikään tutkimuksen kohteena oleva yritys (tai niihin etuyhteydessä olevat yritykset) ei ollut sijoittautunut vientiteollisuuden vapaa-alueelle tai teollisuusalueelle.

125) Vähiten kehittyneille alueille tai alueille, joilla on niukat luonnonvarat, sijoittautuneille yrityksille myönnettävät edut — Tarkastuksessa kävi ilmi, että mikään yritys ei ollut sijoittautunut vähiten kehittyneille alueille tai alueille, joilla on niukat luonnonvarat.

126) Asianomaisille yrityksille ei ollut myönnetty yhteisrahoitusta.

Raaka-aineiden vapautus tuontitulleista — Todettiin, että mikään asianomaisista viejistä ei ollut saanut ohjelman mukaista etua.

i) **Tuen kokonaismäärä**

127) Tuen määrä laskettiin edellä esitetyn menetelmän mukaisesti. Asianomaisille yrityksille koituneen täyden hyödyn huomioon ottamiseksi kyseistä määrää korotettiin lisäksi Taiwanissa tutkimusajanjaksolla voimassa olleella keskimääräisellä markkinakoron eli 8 prosentin verran.

128) Eräs viejä väitti, että koron lisääminen johtaa tuen määrän yliarvioimiseen. Vastauksena väitteeseen mainittakoon, että korko lisättiin määrään kuvaamaan edunsaajalle koitunutta hyötyä, koska sen ei tarvinnut hankkia vastaavansuuruista rahamäärää kaupallisista lähteistä. Peruspäätöksen 6 artiklassa säädetään selvästi, että tuen laskemisessa käytetään vertailuarvona kaupallisilta markkinoilta hankitun vastaavan rahamäärän kustannuksia. On myös todettava, että tukia ja tasoitustulleja koskeva sopimus ei estetä koron määrän lisäämistä tuen määrään edunsaajalle tukijärjestelmästä koituvaa kokonaishyötyä määritettäessä. Uruguayn kierroksen päätökseen saattamisen jälkeen annetun tarkistetun lainsäädännön voimaantulosta lähtien komission johdonmukaisena käytäntönä tällä alalla on ollut lisätä kyseisissä tapauksissa asianmukainen korko saatua kokonaishyötyä määritettäessä. Tästä syystä kyseinen väite on hylättävä.

129) Näin ollen yhteistyössä toimineiden yritysten tukien prosenttimäärät ovat seuraavat:

(%)

	China Steel Corporation	Yieh Loong Enterprise Co Ltd
Verohyvitys (automatisointi ja saastumisentorjuntalaitteet)	2,19	0
Verohyvitys (tiettyihin yrityksiin suuntautuvat investoinnit)	1,34	0
Nopeutetut poistot	0,60	0
Vapautus tuontitulleista	0,27	0,32
Tuen kokonaismäärä	4,40	0,32

130) On huomattava, että kahden tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan, joiden viennin osuus on noin puolet Taiwanista peräisin olevasta, yhteisöön suuntautuvasta viennistä, maakohtainen painotettu keskimääräinen tukimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla on 2,77 prosenttia. Tämä on huomattavasti Taiwaniin sovellettavaa vähimmäistasoa (eli 1 prosenttia) korkeampi. Lisäksi on huomattava, että maakohtainen marginaali voisi olla korkeampi, jos yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten mahdollisesti saamat edut otettaisiin huomioon.

D. **YHTEISÖN TUOTANNONALA**

1. **Yhteisön markkinoiden määrittäminen**

131) Sen määrittämiseksi, oliko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa, ja tässä yhteydessä myös kulutuksen ja yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvien eri talouden tunnuslukujen määrittämiseksi oli tarkasteltava, oliko tuotannonalan kytkösmarkkinoille tarkoitettu tuotanto jätettävä tämän arvioinnin ulkopuolelle vai olisiko vahinkoa ja kulutusta arvioitaessa otettava huomioon yhteisön tuotannonalan koko tuotanto.

132) Yhteisössä on 16 kuumavalssattujen kelojen tuottajaa. Noin 70 prosenttia näiden tuottajien valmistamista kuumavalssatuista keloista käytetään kytkösmarkkinoilla eli samat tuottajat jalostavat ne integroidussa prosessissa, jäljempänä 'kytkösmarkkinat'. Nämä kuumavalssatut kelat siirretään yrityksen sisällä jatkojalostettaviksi ilman, että niistä laskutetaan, koska siirto tapahtuu saman oikeussubjektin sisällä. Loput tuotannosta, jäljempänä 'vapaat markkinat', myydään sekä etuyhteydessä että etuyhteyttä vailla oleville osapuolille.

133) Tässä yhteydessä valituksen tekijä väitti, että kyseessä ovat kahdet eri markkinat. Valituksen tekijä väitti, että kytkösmarkkinoille tarkoitetut kuumavalssatut kelat eivät kilpaile suoraan vientituella tapahtuvan tuonnin kanssa. Näin ollen tutkittavat tuontituotteet eivät voineet vaikuttaa näihin markkinoihin. Valituksen tekijä väitti myös, että loput tuotannosta myytiin vapailla markkinoilla, jossa nämä tuotteet kilpailevat vientituella tapahtuvan tuonnin kanssa. Tärkeimmät ostajat vapailla

markkinoilla ovat riippumattomat kylmävalssattuja tuotteita valmistavat tehtaat kuten putkien tuottajat, teräspalvelukeskukset, teräskauppiaat ja tukkuliikkeet. Valitus koskee ainoastaan vapailla markkinoilla myytäviä kuumavalssattuja keloja.

134) Kuumavalssattujen kelojen vientiä harjoittavat tuottajat ja niitä yhteisön markkinoille tuovat tuojat väittivät, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmä kattoi kaikki kuumavalssatut kelat. Ne väittivät erityisesti, ettei kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden välillä ole selvää jakoa ja että valituksen tekijän vapaiden markkinoiden määritelmä oli mielivaltainen. Tämän vuoksi ne pyysivät, että yhteisön markkinoiden arviointiin sisällytettäisiin sekä kytkösmarkkinat että vapaat markkinat.

135) Väitettä perusteltiin viittaamalla Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Gimelec-tuomioon ([1]). Kyseiset osapuolet totesivat, että tuomioistuin tukeutui edellä mainitussa tuomiossa seuraaviin seikkoihin kaksien erillisten markkinoiden olemassaolon poissulkemiseksi:

— tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin samoilla markkinoilla ja sillä oli sama käyttötarkoitus,

— yhteisön tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä että etuyhteyttä vailla oleville asiakkaille suunnilleen samaan hintaan,

— jatkojalostusmarkkinoilla toimivat yritykset ostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä olevilta yhteisön tavarantoimittajilta että tuojilta tai muilta etuyhteyttä vailla olevilta tuottajilta.

136) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että edellä mainitun tuomion mukaan oikeudelliset edellytykset markkinoiden erottamiseksi eivät tässä tapauksessa täyttyneet. Niiden mukaan yhteisön tuottajat saattoivat valita markkinaolosuhteiden mukaan, myivätkö ne tuotetta vapailla markkinoilla vai kytkösmarkkinoilla, koska molemmille markkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen tuotanto yhteisössä on samankaltaista. Väitettiin myös, että näiden kahden markkinoiden osa-alueen väliset liikkeet estivät oikeudellisesti yhteisön tuotannon osan jättämisen vahinkoa koskevan tutkimuksen ulkopuolelle ja erityisesti yhteisön kulutusta koskevan tutkimuksen ulkopuolelle.

137) Komissio teki asiasta seuraavat päätelmät:

a) Koska terästeollisuus ja erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto ovat hyvin pitkälle integroituja, tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat yhteisössä siirtävät kytkösmarkkinoille tarkoitetut kuumavalssatut kelat fyysisesti integroidussa prosessissa eteenpäin, mutta eivät laskuta niistä. Kauppalaskuja ei laadittu, koska osapuolet kuuluvat samaan oikeussubjektiin. Näin ollen kytkösmarkkinoilla ei ole vapaiden markkinoiden hintoihin verrattavissa olevia siirtohintoja.

b) Yhteisön tuotannonala ei tuottanut varastoitavaksi kuumavalssattuja keloja, joita olisi myöhemmin voitu toimittaa joko käytettäviksi kytkösmarkkinoilla tai myytäviksi vapailla markkinoilla. Tämä johtuu siitä, että kaikilla kuumavalssattujen kelojen käyttäjillä, myös yhteisön tuotannonalan integroiduilla prosesseilla, on teknisiä rajoituksia jatkojalostustuotteidensa tuotannossa. Tämän vuoksi kuumavalssattujen kelojen mahdolliset liikkeet markkinoiden kahden osa-alueen välillä olivat merkityksettömiä.

c) Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuottajat eivät ostaneet kytkösmarkkinoille tarkoitettua tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisössä toimivilta tai muilta riippumattomilta osapuolilta. Kytkösmarkkinoille tarkoitetut kuumavalssatut kelat eivät tästä syystä kilpaile muiden yhteisössä saatavilla olevien kuumavalssattujen kelojen kanssa. Näin ollen kytkösmarkkinat voidaan erottaa selvästi vapaista markkinoista.

138) Tämän perusteella komissio katsoo, että vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden erottaminen toisistaan on täysin yhdenmukainen peruspäätöksen vaatimusten ja yhteisön toimielinten aiemman käytännön kanssa.

139) Vahingon arviointiin liittyvien talouden tunnuslukujen, esimerkiksi myynnin kehityksen, kannattavuuden jne. määrittämisen yhteydessä komissio tarkasteli, olisiko yhteisön tuottajien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, jotka ovat erillisiä oikeussubjekteja, yleensä laskettava kuuluvaksi vapaisiin markkinoihin. Kyseisen myynnin todettiin tapahtuvan hintaan, joka on suunnilleen sama kuin riippumattomilta osapuolilta veloitettu hinta. Tämän lisäksi tutkimus vahvisti tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien väitteet siitä, että nämä etuyhteydessä olevat osapuolet voivat vapaasti ostaa kyseistä tuotetta yhteisössä tai sen ulkopuolella toimivalta etuyhteydessä tai etuyhteyttä vailla olevilta tavarantoimittajilta. Näin ollen pääteltiin, että yhteisön tuottajien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, jotka ovat erillisiä oikeussubjekteja, kilpailee muun muassa asianomaisiin maihin sijoittautuneiden riippumattomien tavarantoimittajien myynnin kanssa, joten kyseinen myynti olisi otettava huomioon vapailla markkinoilla tapahtuvan myynnin määrittämisessä.

140) Eräs yhteisön tuottaja väitti kuitenkin, että sen myyntiä etuyhteydessä oleville osapuolille olisi pidettävä kytkösmarkkinoiden piiriin kuuluvana. Se väitti, että siihen etuyhteydessä olevilta osapuolilta ei veloitettu markkinahintaa vaan hinta, joka erosi huomattavasti riippumattomilta asiakkailta veloitetusta hinnasta. Tuottaja lisäsi, että emoyhtiö ei sallinut siihen etuyhteydessä olevien osapuolten ostaa kuumavalssattuja keloja vapailla markkinoilla toimivalta riippumattomilta osapuolilta. Tämän seurauksena etuyhteydessä oleville osapuolille myydyt kuumavalssatut kelat eivät kilpailleet suoraan muiden kuumavalssattujen kelojen kanssa. Tämän vuoksi ne olisi jätettävä vapaiden markkinoiden määritelmän ulkopuolelle.

([1]) Asia C-315/90, 27.11.1991.

141) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kyseisen yritysryhmittymän toimintaperiaatteiden mukaan etuyhteydessä olevat osapuolet eivät saaneet ostaa kuumavalssattuja keloja vapailta markkinoilta. Lisäksi myyntihintojen analyysista ilmeni, että etuyhteydessä olevilta osapuolilta veloitetut hinnat erosivat usein huomattavasti riippumattomilta osapuolilta veloitetuista markkinahinnoista. Lisäksi kaikki myynti suuntautui etuyhteydessä oleville käyttäjille, jotka käyttivät tuotteet itse myymättä niitä sellaisinaan eteenpäin. Tämän perusteella komissio päätteli, että kyseisten kuumavalssattujen kelojen myynnin ei voida katsoa tapahtuneen vapailla markkinoilla ja että se olisi tämän vuoksi jätettävä vapaiden markkinoiden määritelmän ulkopuolelle.

142) Näin ollen päätellään, että kuumavalssatut kelat, joita yhteisön tuottajat käyttivät lähtömateriaalina integroidussa prosessissa tapahtuvassa jatkojalostuksessa yhden ainoan oikeussubjektin puitteissa, kuuluvat kytkösmarkkinoiden piiriin. Sama koskee edellä mainitun yhteisön tuottajan myyntiä, koska tämä osoitti, että sen myynti etuyhteydessä olevalle asiakkaalle kuului tosiaan kytkösmarkkinoiden piiriin. Kaiken muun yhteisön tuottajien myynnin katsottiin tapahtuneen vapailla markkinoilla. Näin ollen yhteisön tuotannonalan tilaa tarkasteltiin vapaiden markkinoiden osalta erilaisten talouden tunnuslukujen kuten tuotannon, myynnin, markkinaosuuden ja kannattavuuden kehityksen perusteella.

143) Olisi huomattava, että edellä esitetyt päätelmät kyseessä olevien markkinoiden jakamisesta ja määrityksestä ovat yhdenmukaisia niiden tietojen kanssa, joita Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti kerätään erityisesti teräsmarkkinoiden valvontaa varten. Näissä tiedoissa kuumavalssattujen kelojen käyttötarkoitukset erotetaan toisistaan periaatteessa samalla tavalla.

2. **Yhteisön tuotannonalan määritelmä**

a) ***Yhteisön kokonaistuotanto***

144) Useat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että useat yhteisön tuottajat olisi jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska ne olivat tuoneet kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista.

145) Komissio totesi, ettei yksikään tutkituista tuottajista ollut tuonut kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista tarkastelujakson aikana. Eräät näihin tuottajiin etuyhteydessä olevat teräspalvelukeskukset ja putkien tuottajat olivat kuitenkin tuoneet näitä tuotteita tarkasteluajanjakson aikana.

146) Johdanto-osan 132—143 kappaleessa selostettua yhteisön markkinoiden määrittelyä koskevien päätelmien mukaisesti tutkimuksessa todettiin kuitenkin, että nämä etuyhteydessä olevat osapuolet ovat toimineet itsenäisesti niihin etuyhteydessä olevien tuottajien suhteen vapailla markkinoilla toimiessaan. Näin ollen nämä hankinnat eivät voineet vaikuttaa mainittujen yritysten asemaan tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuottajina.

147) Tämän vuoksi katsottiin, että ei ollut perusteita minkään tuottajan jättämiselle yhteisön kuumavalssattujen kelojen tuotannon määritelmän ulkopuolelle. Peruspäätöksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki yhteisön markkinoilla toimivat 16 tuottajaa edustavat yhteisön koko tuotantoa.

b) ***Yhteisön tuotannonala***

148) Yhteisössä on 16 kuumavalssattujen kelojen tuottajaa; valitus jätettiin 11 tuottajan puolesta, ja loput viisi tuottajaa tukivat valitusta.

149) Kymmenen valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa vastasi komission kyselyyn. Yksi pieni tuottaja päätti, ettei se toimita komissiolle vastausta.

150) Kaksi kymmenestä komission kyselyyn vastanneesta yhteisön tuottajasta ei toimittanut kaikkia tutkimuksessa pyydettyjä tietoja sellaisessa muodossa, jossa ne olisi voitu yhdistää muiden yhteisön tuottajien tietoihin.

151) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ainakin yhtä edellä kuvattuun yhteisön tuotannonalan määritelmään sisällytettyä yhteisön tuottajaa suosittiin asianomaisiin osapuoliin vientitukitutkimuksessa kohdistettujen vaatimusten suhteen. Ne väittivät erityisesti, että kyseinen yhteisön tuottaja ei palauttanut komissiolle kyselylomaketta väliaikaisten tullien käyttöönoton osalta asetettuja määräaikoja noudattaen. Ne katsoivat, että kyseessä on peruspäätöksen 11 artiklan 2 kohtaa rikkova syrjivä kohtelu.

152) Olisi huomattava, että kaikki yhteisön tuotannonalan määritelmään sisällytetyt yhteisön tuottajat palauttivat kyselylomakkeen komissiolle peruspäätöksessä asetettuja määräaikoja noudattaen ja näin ollen myös väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa koskevaa määräaikaa noudattaen. Komissio katsoo, että kaikkia tämän menettelyn samankaltaisessa tilanteessa olevia asianomaisia osapuolia kohdeltiin tasapuolisesti. Näin ollen väitteet peruspäätöksen 11 artiklan 2 kohdan rikkomisesta ja komission harjoittamasta syrjinnästä ovat perusteettomia.

153) Tiivistäen voidaan sanoa, että ne kahdeksan yhteisön tuottajaa, jotka toimivat tutkimuksessa täysipainoisesti yhteistyössä, muodostavat yhteisön tuotannonalan tässä menettelyssä. Ne täyttävät peruspäätöksen 10 artiklan 7 kohdan edellytykset, sillä niiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannosta yhteisössä oli tutkimusajanjaksona noin 65 prosenttia.

154) Näitä tuottajia pidetään siis yhteisön tuotannonalana ja niihin viitataan jäljempänä yhteisön tuotannonalana, koska niiden tuotanto muodostaa peruspäätöksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan tarkasteltavina olevien tuotteiden koko yhteisön tuotannosta.

E. **VAHINKO**

1. **Todettavissa oleva kulutus**

155) Kuumavalssattujen kelojen todettavissa oleva kulutus yhteisössä määritettiin yhteisön 16 tuottajan vapailla markkinoilla suorittaman kokonaismyynnin sekä Eurostatin tuontitilastoista ja vientiä harjoittavien tuottajien kyselyyn antamista vastauksista ilmenevän, tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan kokonaistuonnin perusteella.

156) Yhteisön todettavissa oleva kulutus kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 9 prosenttia eli 18,4 miljoonasta tonnista 20,1 miljoonaan tonniin. Vuonna 1995 vapaiden markkinoiden myyntihinnat olivat poikkeuksellisen korkeat ja erityisesti yhteisössä tuotettujen kuumavalssattujen kelojen kysyntä oli suuri. Seuraavana vuonna kuitenkin markkinat supistuivat 11 prosenttia.

157) Todettavissa oleva kulutus kasvoi tasaisesti vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kulutus kasvoi eniten ajanjaksona 1996—1997, jolloin markkinoiden koko kasvoi 22 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana se kasvoi ainoastaan 0,4 prosenttia.

2. **Asianomaisista maista tuleva tuonti**

a) ***Vähäpätöinen tuonti***

158) Peruspäätöksen 10 artiklan 10 kohdan säännösten mukaisesti arvio siitä, oliko tuonti vähäpätöistä, tehtiin ottaen huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen todettavissa oleva kulutus yhteisön markkinoilla.

159) Eurostatin tilastojen perusteella Intiasta tuleva tuonti ylitti hieman peruspäätöksen 10 artiklan 10 kohdassa säädetyn 1 prosentin raja-arvon. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät vientinsä yhteisöön olevan vähäpätöistä, minkä perusteella ne olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle. Koska Intia on kehitysmaa, komissio myös tutki peruspäätöksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko Intiasta tulevan tuonnin osuus alle 4 prosenttia kokonaistuonnista, koska se on kehitysmaihin sovellettava vähimmäistason raja-arvo. Intiasta tulevan tuonnin osuus on 5,4 prosenttia kokonaistuonnista.

160) Tämän osalta on huomattava, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämän näytön perusteella niiden yhteisöön suuntautuvaa vientiä ei voitu pitää vähäpätöisenä erityisesti, kun otetaan huomioon edellä johdanto-osan 131—143 kappaleessa esitetyt yhteisön markkinoiden määrittelyssä käytetyt menetelmät. Eurostatin. tilastotietojen ja komission kyselyyn toimitettujen vastausten perusteella tuonti ei ollut alle vähimmäistason. Näin ollen Intiasta peräisin olevan tuonnin katsottiin ylittävän peruspäätöksen 10 artiklan 10 kohdassa ja 14 artiklan 4 kohdassa säädetyn vähimmäistason.

b) ***Tuonnin kumulatiivinen arviointi***

161) Komissio tutki, olisiko Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen kelojen tuontia arvioitava kumulatiivisesti peruspäätöksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

162) Tämän vuoksi tutkittiin, täyttyivätkö kaikki edellytykset asianomaisista maista tulevan tuonnin kumuloimiseksi. Tutkimuksesta ilmeni seuraavaa:

— tukimarginaali ylitti vähimmäistason jokaisen maan osalta, kuten edellä osoitettiin,

— yksittäisistä maista tuodut määrät eivät olleet vähäpätöisiä verrattuna yhteisön kulutukseen,

— tuotujen kuumavalssattujen kelojen keskinäisten kilpailuedellytysten tarkastelu sekä tuotujen kuumavalssattujen kelojen ja yhteisössä tuotetun samankaltaisen tuotteen välisten kilpailuedellytysten tarkastelu osoittaa, että asianomaisista maista tuleva tuonti olisi kumuloitava. Asianomaiset viejämaat myivät yleensä kuumavalssattuja keloja yhteisön vapailla markkinoilla suoraan etuyhteyttä vailla oleville asiakkaille, kuten kylmävalssattuja tuotteita valmistaville tehtaille, putkien tuottajille, teräspalvelukeskuksille ja teräskauppiaille. Kuumavalssattuja keloja tuotiin myös sellaisten etuyhteydessä olevien myyntiyhtiöiden kautta, jotka myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta edellä mainittuihin ryhmiin kuuluville asiakkaille. Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuotannonala myi samankaltaista tuotetta samojen myyntikanavien kautta ja samoille asiakasryhmille. Lisäksi todettiin, että kaikessa tässä myynnissä noudatettiin samanlaista hinnoittelupolitiikkaa.

163) Näin ollen komissio päätteli, toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat olivat esittäneet, että kaikki edellytykset edellä mainituista maista peräisin olevan tuonnin kumulaatiolle täyttyivät.

c) ***Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä***

164) Eurostatin tuontitilastojen mukaan asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvan tuonnin määrä kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 8 000 tonnista 844 000 tonniin. Suurin osa kasvusta tapahtui vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (kasvu 797 000 tonnia).

165) Tutkimusajanjakson kehityksen arvioinnista ilmeni, että kaikista asianomaisista maista tuotiin kyseistä tuotetta lähinnä tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana (551 000 tonnia). Tuonnin määrä väheni 47 prosenttia tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana, mutta se oli edelleen huomattavasti suurempi kuin vuoden 1997 toisella puoliskolla.

166) Kuten edellä johdanto-osan 11 kappaleessa mainitaan, erityyppiset kuumavalssatut kelat luokitellaan yleensä kahteen eri luokkaan: mustat kelat ja peitatut kelat. Tutkimuksessa kävi ilmi, että mustien kelojen osuus oli noin 90 prosenttia kaikista asianomaisista maista tuoduista kuumavalssatuista keloista.

d) ***Tuonnin markkinaosuus***

167) Vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 0,01 prosentista 4,2 prosenttiin. Tuonnin määrän tosiasiallinen kasvu merkitsi sitä, että asianomaisten maiden osuus yhteisön markkinoista kasvoi 4,2 prosenttiyksikköä.

168) Asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi eniten eli 4 prosenttiyksikköä vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

e) ***Hinnan alittavuus***

169) Mahdollisen hinnan alittavuuden arvioimiseksi vertailukelpoisten kuumavalssattujen kelalajien hintoja verrattiin yhteisön markkinoilla mahdollisuuksien mukaan samojen myyntiedellytysten vallitessa, samassa jäsenvaltiossa ja samalle asiakkaalle tapahtuneen myynnin osalta. Vientiä harjoittavien tuottajien vapaasti yhteisön rajalla -hintoja verrattiin yhteisön tuotannonalan vapaasti tehtaalla -hintoihin. Viejämaiden myyntihintoja oikaistiin tarvittaessa vastaamaan sellaista CIF-hintaa yhteisön rajalla tullattuna, johon asianmukaiset tuontikustannukset sisältyivät. Hintoja oikaistiin myös niin, että niitä voitiin vertailla samassa kaupan portaassa kuin mitä yhteisön tuotannonalan hinnat edustivat. Kaikki oikaisut perustuivat komission tutkimuksen yhteydessä hankkimaan ja tarkastamaan näyttöön.

170) Kuten johdanto-osan 14 kappaleessa mainitaan, eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden tuottamien ja yhteisön markkinoilla myymien kuumavalssattujen kelojen laatu ei ollut verrattavissa yhteisön tuotannonalan tuotteiden laatuun.

171) Komissio totesi, että hintojen oikaiseminen laatuerojen huomioon ottamiseksi ei yleisesti ottaen ollut perusteltua erityisesti, koska kyseiset erot eivät olleet käyttäjien havaittavissa ja koska tutkimuksesta kävi ilmi, että väitetyt laatuerot eivät välttämättä vaikuta tarkasteltavana olevan tuotteen käyttötarkoituksiin.

172) Hintavertailun tuloksena saatiin seuraavat hinnan alittavuuden tasot, jotka ilmaistaan prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista:

— Intia: 6,7 %

— ESSAR: 6,1 %

— Tata: 6,1 % ja

— SAIL: 19,1 %

— Taiwan: 4,3 %

— Yieh Long: 3,9 % ja

— CSC: 7,5 %

3. **Yhteisön tuotannonalan tilanne vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana**

a) ***Tuotanto***

173) Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuotannonalan tuotanto oli suurimmillaan 12,5 miljoonaa tonnia vuonna 1997.

174) Tarkastelujakson muina aikoina yhteisön tuotannonalan tuotanto pysyi vakaana noin 11,4 miljoonassa tonnissa, vaikka kulutuksen havaittiin vähentyneen vuonna 1996. On huomattava, että tämä tuotanto joko myytiin vapailla markkinoilla tai vietiin kolmansiin maihin. Koska yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteettia käytetään sekä vapaille markkinoille että kytkösmarkkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen tuottamiseen, pidettiin tarpeellisena tarkastella kytkösmarkkinoita varten tarkoitettua tuotantoa koskevia tietoja sen varmistamiseksi, että vapaille markkinoille tarkoitetun tuotannon mahdollinen väheneminen ei johtunut kytkösmarkkinoiden lisääntyneestä tarpeesta.

175) Todettiin, että tuotantomäärät kasvoivat vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 2 prosenttia eli noin 0,6 miljoonaa tonnia. Tämä osoitti kytkösmarkkinoita varten tarkoitetun tuotannon olevan suhteellisen vakaalla tasolla. Kytkösmarkkinoille ja vapaille markkinoille tarkoitetun tuotannon kehityssuuntaukset olivat vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana samanlaisia.

176) Näin ollen vapaille markkinoille tarkoitetun tuotannon väheneminen ei johtunut kytkösmarkkinoiden lisääntyneestä tarpeesta.

b) ***Tuotantokapasiteetti ja sen käyttöaste***

177) On huomattava, että tuotantolaitoksia voidaan käyttää sekä vapaille markkinoille että kytkösmarkkinoille tarkoitettuun tuotantoon ja tähän menettelyyn kuulumattomien tuotteiden (myös muiden teräslajien ja -tuotteiden) tuotantoon. Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä kapasiteetin käyttöaste on tämän vuoksi määritelty sen kapasiteetin perusteella, joka oli virallisesti ilmoitettu komissiolle Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti. Tämä kapasiteetti määritetään tiettyjen perusteiden mukaan eikä sitä pidä sekoittaa brutto- eli nimelliskapasiteettiin. Brutto- eli nimelliskapasiteetti on suurin mahdollinen saavutettavissa oleva kapasiteetti, jonka määrittämisessä ei oteta huomioon käytettävissä olevan työvoiman määrää, lomia, asennusaikoja, huoltoa ja niin edelleen.

178) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli 87 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana lukuun ottamatta vuotta 1997, jolloin yhteisön tuotannonalan tuotanto oli huippulukemissa ja kapasiteetin käyttöaste oli 93 prosenttia. Tuolloin kuumavalssattujen kelojen kulutus oli korkea sekä vapailla markkinoilla että kytkösmarkkinoilla.

179) Korkean käyttöasteen todettiin olevan normaali, kun pidetään mielessä, että korkea kapasiteetin käyttöaste on raskaassa teollisuudessa ja erityisesti terästeollisuudessa tarpeen korkeiden kiinteiden tuotantokustannusten vaikutuksen pienentämiseksi.

c) ***Saadut tilaukset ja myyntimäärät***

i) Saadut tilaukset

180) Myyntiä koskevan arvioinnin täydentämiseksi tarkasteltiin myös yhteisön tuotannonalan saamien tilausten kehitystä. Yhteisön tuotannonala toimitti tätä varten tietoja, joita kerätään myös Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti yhteisön teräsmarkkinoiden valvontaa varten. Vaikka tiedot eivät täsmällisesti kuvastakaan tilannetta tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, vaan kattavat hieman laajemman tuoteryhmän, todettiin että tietojen yhdistämistä voitiin pitää kuvaavana tarkasteltavana olevan tuotteen tilanteen suhteen. Tiedoista ilmeni, että vuonna 1997 tilausten määrä oli suurempi kuin tutkimusajanjaksona. Todettavissa oleva kulutus kehittyi vakaasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mutta yhteisön tuotannonalan saamien tilausten määrä sen sijaan väheni 17 prosenttia kyseisenä aikana.

181) Tämän perusteella vaikuttaa siltä, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen toiminta oli vuonna 1997 säännöllisempää ja tasaisemmin jakautunutta; kyseisenä vuonna saatujen tilausten määrä kehittyi myyntimääriä vastaavasta. Kun otetaan lisäksi huomioon tilausten ja toimitusten välinen viive, saatujen tilausten määrän väheneminen oli merkkinä taloudellisen toiminnan vähenemisestä, jota tarkastellaan jäljempänä.

ii) Myynti

182) Tarkastelujakson aikana myynti kasvoi hieman 9,6 miljoonasta tonnista 9,7 miljoonaan tonniin eli 1 prosentin.

183) Myyntimäärien kehitys kyseisen ajanjakson aikana vastasi suurelta osin kulutuksen kehitystä. Yhteisön tuotannonalan myynti väheni kuitenkin 12 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun taas kulutus lisääntyi hieman.

184) Yhteisön tuotannonala huomautti, että edellä kuvattu myyntiin liittyvä vahingon osoitin on määritetty mainittuina ajanjaksoina toimitettujen ja laskutettujen liiketoimien perusteella. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että yhteisön tuotannonala on järjestänyt tuotantoprosessinsa niin, että käyttäjän tilauksen tekopäivän sekä toimitus- ja laskutus- eli myyntipäivän välillä on viivettä ainakin kolme kuukautta. Jotta tiettynä ajanjaksona tapahtuneen kehityksen arvioinnilla olisi merkitystä, olisi otettava huomioon paitsi tosiasiallinen myynti myös kyseisenä ajanjaksona saadut tilaukset. Tilausten kehitys vaikuttaa siis väistämättä myynnin kehitykseen tietyllä viiveellä.

iii) Eri myyntitavat

185) Yhteisön tuotannonala väitti, että sille tosiasiallisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseksi olisi arvioitava erikseen erilaisten kuumavalssattujen kelojen eli mustien kelojen ja peitattujen kelojen myynnin kehitystä. Väitettiin, että koska kaikesta tuonnista suuri osa oli vientituella tuotuja mustia keloja, yhteisön tuotannonalan kyseisenlaisten kelojen myyntimäärien ja myyntihintojen kehityksen perusteella voitaisiin todeta, että vahinkoa on aiheutunut erityisen paljon.

186) Asian tarkastelusta kävi ilmi, että vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson (vuosi 1998) välisenä aikana yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla myymien mustien kelojen määrä väheni 13 prosenttia, kun taas peitattujen kelojen myynnin määrä lisääntyi 34 prosenttia. Absoluuttisesti mitattuna tämä tarkoittaa, että mustien kelojen myynti väheni noin 1 miljoonan tonnin verran ja peitattujen kelojen myynti lisääntyi noin 0,5 miljoonan tonnin verran.

187) Tutkimus vahvisti myös, että yhteisön tuotannonalan mustien ja peitattujen kelojen myynnin jakauma oli tasapainoisempi kuin vientiä harjoittavien tuottajien. Vuosina 1995—1997 myynnistä 70 prosenttia oli mustia keloja ja 30 prosenttia peitattuja keloja. Tutkimusajanjaksona jakauma muuttui niin, että mustien

kelojen osuus oli 60 prosenttia ja peitattujen kelojen osuus 40 prosenttia. Kokonaismyynnin kehityksestä käy selvästi ilmi, että tutkimusajanjaksona painopiste siirtyi mustista keloista peitattuihin keloihin eli sellaisesta tuoteryhmästä, jota tuotiin enemmän, sellaiseen tuoteryhmään, jonka tuonti oli vähäisempää.

d) ***Hintojen kehitys***

188) Yhteisön tuotannonalan myyntihintojen painotettu keskiarvo laski tarkastelujakson aikana 10 prosenttia. Myyntihinnat olivat vuonna 1995 korkeimmillaan 10 vuoteen. Hinnat laskivat vuoteen 1997 saakka (laskua oli 17 prosenttia vuoteen 1995 verrattuna ja 3 prosenttia vuoteen 1996 verrattuna), mutta ne nousivat jälleen vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana (nousua 9 prosenttia).

e) ***Markkinaosuus***

189) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3,7 prosenttiyksikköä; vuonna 1995 se oli 52,0 prosenttia ja tutkimusajanjaksona 48,3 prosenttia.

190) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus nousi 1,1 prosenttiyksikköä ajanjaksona 1995—1996 ja 1,8 prosenttiyksikköä ajanjaksona 1996—1997.

191) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan markkinaosuus putosi kuitenkin jopa alle vuoden 1995 tason. Markkinaosuus pieneni 6,6 prosenttiyksikköä. Tilanteen lähempi tarkastelu osoitti, että markkinaosuus supistui yhteisön vapailla markkinoilla sekä etuyhteydessä oleville asiakkaille että etuyhteyttä vailla oleville asiakkaille suuntautuvan myynnin vähenemisen vuoksi.

f) ***Kannattavuus***

192) Yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä saama keskimääräinen tuotto väheni 39 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Vuoden 1995 suuri tuotto (20,7 prosenttia) johtui kyseisenä aikana vallinneista korkeista markkinahinnoista. Yhteisön tuotannonala tuotti vielä voittoa vuonna 1996 markkinoiden laskusuhdanteesta ja myyntihintojen laskusta (15 prosenttia) huolimatta. Myyntimäärät nousivat jälleen vuonna 1997, mutta yhteisön tuotannonalan voittomarginaali ei kasvanut, koska myyntihinnat laskivat 3 prosenttia.

193) Kannattavuus parani hieman tutkimusajanjakson aikana vuoden 1997 tasosta. Tutkimusajanjaksona tapahtuneen myyntihintojen kohoamisen (9 prosenttia verrattuna vuoteen 1997) ansiosta yhteisön tuotannonalan voittomarginaali nousi 12,6 prosenttiin. Yhteisön tuotannonalan mukaan tämä oli kohtuullinen tuoton määrä.

194) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli tutkimusajanjaksona erittäin hyvä, ja että menettely olisi pitänyt päättää välittömästi yksinomaan tämän tunnusluvun kehityksen perusteella. Niiden mukaan tällainen voittomarginaali oli huomattavasti korkeampi kuin mitä komissio oli aiemmissa terästuotteiden tapauksissa pitänyt kohtuullisena.

195) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että peruspäätöksen asiaa koskevien säännösten ja WTO:n sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaan vahingon määrittelyn on perustuttava selkeään näyttöön

a) vientituella tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan. Lisäksi kyseisten säännösten ja määräysten mukaan on erityisesti tarkasteltava, onko vientituella tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön kulutukseen. Niiden mukaan on myös tarkasteltava, onko vientituella tapahtuvassa tuonnissa esiintynyt huomattavaa hinnan alittavuutta, onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti estänyt hinnankorotuksia. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste. Kun vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkitaan kyseisten säännösten ja määräysten mukaisesti, on myös otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat tuotannonalan tilanteeseen, kuten tosiasiallisten tukimarginaalien suuruus, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen väheneminen, tuotot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät jne. Peruspäätöksessä säädetään erityisesti, että luettelo ei ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

196) Tässä tapauksessa tutkimuksesta on käynyt ilmi, että vientituella tapahtuva tuonti on lisääntynyt huomattavasti sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mitattuna. Lisäksi vientituella tapahtuneen halpatuonnin hintojen todettiin alittavan yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi. Merkittävät tukimarginaalit todettiin useimpien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Koska kaikki edellä mainitut edellytykset täyttyivät, komissio arvioi tutkimuksessaan tiettyjen asiaan liittyvien taloudellisten tekijöiden mahdollista ja tosiasiallista kehitystä ennen lopullisten päätelmiensä tekoa. Näin ollen katsotaan, että eräiden vientiä harjoittavien tuottajien näkemys siitä, että menettely olisi pitänyt päättää jo yksinomaan kannattavuuden perusteella, on selvästikin peruspäätöksen vastainen.

197) Yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson taloudellista tilannetta ja erityisesti hintoja ja kannattavuutta on lisäksi tarkasteltava ottaen huomioon kuumavalssattujen kelojen markkinoiden rakenne ja yhteisön tuotannonalan taloudellisessa tilanteessa tutkimusajanjaksona tapahtunut kehitys. Asiaa käsitellään jäljempänä 4 kohdassa.

198) Todettakoon lopuksi, että tietyn talouden tunnusluvun vertaamista yhteisön tuotannonalan ja kansainvälisten markkinoiden kesken ei pidetä asianmukaisena tukien vastaisessa menettelyssä.

g) ***Investoinnit ja työllisyys***

199) Tutkimuksesta ilmeni, että investoinnit kohdistuivat lähinnä koneiden ja laitteiden uusimiseen. Investoinnit olivat tutkimusajanjakson aikana suunnilleen samalla tasolla kuin vuonna 1995. Ne lisääntyivät 32 prosenttia vuoteen 1995 verrattuna, koska kysyntä vilkastui vuonna 1997.

200) Työllisyydestä voidaan todeta, että yhteisön tuotannonala valmistaa eri tuotteita, muun muassa kuumavalssattuja keloja, samoissa tehtaissa ja samoilla koneilla. Tutkimuksesta kävi ilmi, että tarkastelujakson aikana tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvä työllisyys heikkeni 4 prosenttia.

h) ***Tiivistelmä: Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana***

201) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahingon määritystä tutkimusajanjakson osalta ei voitu tehdä vuosien 1995—1997 osalta määritetyn yhteisön tuotannonalan tilanteen vertailun perusteella. Niiden mukaan erityisesti hinnat ja kannattavuus vuonna 1995 sekä tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärät ja markkinaosuus vuonna 1997 eivät vastanneet sitä, mitä niiden olisi pitänyt olla terveen kilpailun tilanteessa. Ne väittivät, että koko tarkastelujaksoa koskevien muiden päätelmien perusteella ei voitu kohtuudella päätellä, että yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa.

202) Tältä osin olisi huomattava, että asianomaiset osapuolet eivät edellä mainitun väitteen yhteydessä ilmoittaneet, missä suhteessa tiettyjä vuosien 1995 ja 1997 osalta vahvistettuja talouden tunnuslukuja ei voitaisi pitää edustavina. Ne totesivat vain, että hinnat ja kannattavuus vuonna 1995 sekä tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärät ja markkinaosuus eivät olleet edustavia. Väitteen mukaan huomattava osa komission tutkimuksessa vahvistamasta tiedosta olisi jätettävä ottamatta huomioon tässä menettelyssä, vaikkei esitetä mitään näyttöä tai perusteluja sen tueksi, että vuosina 1995 ja 1997 eivät olisi vallanneet tavanomaiset kilpailuolosuhteet. Koska komissio ei tutkimuksessa löytänyt näyttöä sen väitteen tueksi, että vuosina 1995 ja 1997 yhteisön markkinoilla ei olisi vallinnut tavanomainen kilpailutilanne, katsotaan ettei ole perusteltua jättää mainittuja tietoja huomiotta.

203) Komissio tarkasteli yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kehittymistä tarkastelujakson aikana sekä sen yleistä taloudellista tilannetta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana vuosikohtaisesti.

204) Tutkimuksesta ilmeni, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana todettavissa oleva kulutus lisääntyi hieman ja yhteisön tuotannonalan myyntihinnat nousivat 9 prosenttia. Myyntimäärät laskivat kuitenkin 12 prosenttia. Näin ollen yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 6,6 prosenttiyksikköä eli 14 prosenttia. Tämän lisäksi yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni noin 9 prosenttia, mikä heikensi kapasiteetin käyttöastetta. Tästä kielteisestä kehityksestä huolimatta kannattavuustaso nousi 6,3 prosentista 12,9 prosenttiin.

205) Tutkimuksesta ilmeni myös, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana asianomaisista maista peräisin olevan viennin määrä lisääntyi merkittävästi (kasvua 797 000 tonnia) ja sen markkinaosuus kasvoi huomattavasti (kasvua 4 prosenttiyksikköä). Vaikka asianomaisista maista tulevan tuonnin myyntihinnat nousivat yli 10 prosenttia, niiden todettiin kuitenkin alittavan yhteisön tuotannonalan hinnat keskimäärin 6 prosentilla tutkimusajanjakson aikana.

4. **Yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson aikana**

a) ***Alustavat huomautukset***

206) Yhteisön tuotannonala väitti, että hinnat olivat korkeat ja näin ollen myös tuotot olivat suuret tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana, koska todettavissa oleva kulutus ja näin ollen myös kysyntä oli poikkeuksellisen runsasta, vaikkakin tosiasiallinen kulutus ei ollut aivan yhtä runsasta. Tämän vuoksi tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana syntyi ylivarastoja, joita piti yllä tarkasteltavana oleva tuonti, mutta tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana varastot tyhjenivät huomattavasti.

207) Yhteisön tuotannonalan mukaan tässä tapauksessa olisi arvioitava tarkemmin erikseen sellaisten tuotelajien myyntiä ja myyntikanavia, joiden suhteen yhteisön tuotannonalan ja tuonnin välillä on suoraa kilpailua, jotta aiheutuneen vahingon koko laajuus tulisi ilmi. Tässä yhteydessä olisi arvioitava erikseen mustia keloja ja peitattuja keloja sekä myyntikanavia, joilla tehdään pitkäaikaisia sopimuksia, ja muuta myyntiä.

208) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että tutkimusajanjakson eri neljänneksiä olisi arvioitava tarkemmin, koska ostajien tekemien tilausten ja niiden perusteella tapahtuneiden toimitusten välillä on tietty viive. Viiveen väitettiin tosiasiassa hidastavan tarkasteltavana olevan tuonnin kielteisiä vaikutuksia. Yhteisön tuotannonala väitti, että tämän vuoksi olisi tarkasteltava lähemmin tutkimusajanjaksona saatujen tilausten kehitystä.

209) Kaikki teräsmarkkinoiden toimijat olivat samaa mieltä siitä, että liiketoimintaa harjoitetaan pääosin neljännesvuoden pituisissa jaksoissa. Tuotanto perustuu neljännesvuosittaisiin suunnitelmiin ja hintoihin. Näiden perusteella neuvotellaan tilauksista ja toimituksista. Eräiden vientiä harjoittavien tuottajien väite siitä, että tutkimusajanjakson jakaminen erityisesti vuosineljänneksiin ei olisi objektiivinen lähtökohta yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon arvioinnille, ei ollut perusteltu. Yhteisön tuotannonalan edellä mainittuja väitteitä tarkasteltiin ja arvioitiin jäljempänä esitetyllä tavalla.

210) Saadakseen yleiskuvan yhteisön tuotannonalan toiminnan kausittaisesta luonteesta ja varmistaakseen sen taloudellisen tilan neljännesvuosikehitystä koskevat tulokset komissio keräsi vuosineljänneksiä koskevia tietoja vuodesta 1996 vuoden 1999 toiseen vuosineljännekseen saakka.

b) ***Terästuotannon jaksottainen luonne***

211) Valituksen tekijän mukaan teräsmarkkinoilla esiintyy kausivaihteluja siinä mielessä, että kalenterivuoden kaksi ensimmäistä neljännestä ovat yleensä parempia kuin viimeiset kaksi neljännestä. Nämä kausivaihtelut näkyivät lähinnä myyntitoiminnassa. Myynti heikkenee yleensä vuoden kolmannen neljänneksen aikana käyttäjäyritysten lomakauden vuoksi ja kohenee taas neljännen vuosineljänneksen aikana. Koska eräät yhteisön tuotannonalan esittämistä edellä mainituista väitteistä edellyttivät neljännesvuosikohtaista tarkastelua, oli tärkeää varmistaa, ettei mahdollisesti havaittu kehitys johtunut yksinomaan tavanomaisista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista. Arviointi on erityisen tärkeää, koska valituksen tekijä väitti, että kehityksessä tutkimusajanjaksona todetut muutokset olivat huomattavasti tavanomaisia kausivaihteluja suurempia.

212) Kuumavalssattujen kelojen tuotannon kausittaisen luonteen arvioinnin yhteydessä komissio totesi, että yhteisön tuotannonalan tuotanto ja myynti kehittyivät vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana seuraavasti:

(%)

	1. vuosineljännes	2. vuosineljännes	3. vuosineljännes	4. vuosineljännes
Tuotanto				
— 1996	93	97	95	100
— 1997	97	100	97	97
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	94	77	70
Myyntimäärät				
— 1996	87	90	91	100
— 1997	97	100	97	97
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	87	68	61
Myynnin arvo				
— 1996	100	96	89	94
— 1997	95	100	99	98
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	88	63	51

213) Tuotannon osalta voitiin todeta, että toiminta ei välttämättä ollut vähäisintä vuoden kolmannen neljänneksen aikana. Suurin vuosina 1996 ja 1997 todettu ero oli 7 prosenttia vuoden 1996 ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä, ja tuotannon kehitys kyseisinä vuosina oli tasaista. Tutkimusajanjakson aikana tuotantomäärät olivat kuitenkin huomattavasti alhaisempia vuoden kolmannella neljänneksellä ja neljännellä neljänneksellä kuin ensimmäisellä neljänneksellä, mikä viittaa siihen, että todetut vaihtelut olivat paljon tavanomaisia kausivaihteluja suurempia.

214) Myyntimäärissä todettu laskusuunta oli vieläkin selvempi tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä. Tutkimusajanjakson jälkimmäisen puoliskon myynti oli poikkeuksellisen vähäistä, ja todettua eroa voidaan pitää paljon tavanomaisia kausivaihteluja suurempana.

215) Edellä esitetty vuosia 1996 ja 1997 sekä tutkimusajanjaksoa koskeva neljännesvuosikohtainen tarkastelu osoittaa, että kehityksessä viimeksi mainittuna ajanjaksona todetut muutokset ovat huomattavasti suurempia kuin kuumavalssattujen kelojen tuotannon kausittaiseen luonteeseen liittyvät tavanomaiset vaihtelut.

c) ***Todettavissa oleva kulutus ja ylivarastot***

216) Kuten edellä johdanto-osan 155 kappaleessa mainitaan, todettavissa olevan kulutuksen vuotuinen kehitys oli melko vakaata, erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Korostettakoon, että todettavissa oleva kulutus ei jo määritelmänsäkään mukaisesti kuvasta tosiasiallista kulutusta eli sitä, kuinka paljon

tuotteen käyttäjät todellisuudessa kuluttavat tuotetta. Todettavissa olevan kulutuksen ja tosiasiallisen kulutuksen ero on lähinnä jakeluketjun eri tasoilla pidettyjen varastojen määrä; tässä tapauksessa ketjun eri tasoja ovat tuojat, kauppiaat, välittäjät, teräspalvelukeskukset ja käyttäjät.

217) Asian tarkastelusta kävi ilmi, että todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana huomattavasti suurempaa kuin kahdella viimeisellä neljänneksellä. Lisäksi vuoden 1997 todettavissa olevan kulutuksen verrattain vakaata kehitystä ei ollut havaittavissa tutkimusajanjaksona. Kehityssuuntausten ero ilmeni erityisen selvästi verrattaessa vuoden 1997 loppua ja tutkimusajanjakson alkua: todettavissa oleva kulutus lisääntyi huomattavasti näiden ajanjaksojen välillä. Tämä viittaisi varastojen kasvuun; tilanne on kuitenkin päinvastainen, kun verrataan vuoden 1997 viimeistä neljännestä tutkimusajanjakson viimeiseen neljännekseen, sillä varastot pienenivät huomattavasti tutkimusajanjakson kahdella viimeisellä neljänneksellä.

218) Koska on väitetty, että varastoilla oli erityisen suuri merkitys markkinoiden kehityksen kannalta tutkimusajanjakson aikana, katsottiin tarpeelliseksi määrittää neljännesvuosittainen todettavissa oleva kulutus paitsi tutkimusajanjakson myös vuoden 1997 ajalta.

219) Näiden päätelmien vahvistamiseksi olisi pitänyt määrittää myös tosiasiallisen kulutuksen vastaava kehitys. Määrittämistä vaikeutti kuitenkin se, että jakeluketjun ja käyttäjätason eri osapuolten yhteistyössä oli puutteita. Komissio pystyi kuitenkin määrittämään kauppiaiden pitämien varastojen määrän Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti kerättyjen Eurostatin tietojen perusteella.

220) Tiedoista ilmeni, että kauppiaiden varastot kasvoivat huomattavasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson alun välillä, mikä tukee edellä esitettyjä todettavissa olevaa kulutusta koskevia päätelmiä. Vuoden 1997 neljännen neljänneksen ja tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen välillä todettiin olevan kasvua 29 prosenttia ja tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen neljänneksen välillä vielä 11 prosenttia.

221) Tiedot vahvistavat sen, että varastot pienenivät huomattavasti tutkimusajanjakson loppua kohti (väheneminen 22 prosenttia). Varastojen käyttö tuli selvästi ilmi, kun verrattiin niiden kokoa tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen puolivuotiskauden lopulla. Myös varastojen neljännesvuosikehityksen vertailu vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä vahvistaa edellä esitetyt päätelmät.

222) Tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen ylivarastointikehitystä tuki myös erään tutkimuksen kohteena olleen vientiä harjoittavan tuottajan saama ilmoitus ja erään tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisön markkinoilla runsaasti käyttävän osapuolen antamat tiedot. Käyttäjän varastot olivat tutkimusajanjakson puolivälissä yli kaksi kertaa suuremmat kuin jakson alussa, mutta tämän toiminnassa ei kuitenkaan tutkimusajanjakson alussa ja lopussa ollut havaittavissa merkittävää eroa.

223) Tutkimus vahvisti näin yhteisön tuotannonalan väitteen siitä, että tutkimusajanjakson alussa syntyi huomattavia ylivarastoja. Todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana huomattavasti suurempaa kuin tosiasiallinen kulutus, kun taas tutkimusajanjakson kolmannen ja neljännen neljänneksen aikana ero kääntyi päinvastaiseksi.

224) Todettavissa olevan kulutuksen todettiin olevan tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla absoluuttisesti mitattuna noin 1,5 miljoonaa tonnia suurempi kuin vuoden 1997 ensimmäisellä puoliskolla.

225) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla todetun ylivarastoinnin aiheuttajana oli lähinnä yhteisön tuotannonala. Tältä osin olisi mainittava, että kuten jäljempänä esitetään, yhteisön tuotannonalan myynti alkoi vähentyä heti tutkimusajanjakson alussa. Tämä viittaa siihen, että yhteisön tuotannonala ei merkittävästi vaikuttanut ylivarastoinnin syntymiseen.

d) ***Tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste***

226) Neljännesvuosikohtaisesti tarkasteltuna tuotanto väheni tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 23 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 30 prosenttia verrattuna ensimmäiseen neljännekseen.

227) Tuotannon vähentyessä myös kapasiteetin käyttöaste pieneni 12 prosenttia tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja 17 prosenttia neljännellä neljänneksellä tutkimusajanjakson ensimmäiseen neljännekseen verrattuna.

228) Samoin voitiin todeta, että tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste pienenivät myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Vuoden 1997 kolmannen neljänneksen ja tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen välillä tuotanto väheni 20 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste pieneni 12 prosenttia; neljänsien neljännesten välillä tuotanto supistui 11 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste 18 prosenttia.

e) ***Myyntimäärät, myyntihinnat ja kannattavuus***

i) Myyntimäärät

229) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 32 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 39 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä.

230) Kuten jo todettiin vuosikohtaisen arvioinnin osalta, yhteisön tuotannonala väitti, että arvioinnin olisi oltava tarkempi ja eriytetympi eri tuotelajien ja myyntikanavien osalta, koska tällöin kävisi ilmi, että tarkasteltavana oleva tuonti vaikuttaa paljon enemmän sen kanssa suoraan kilpaileviin myyntiin kuin muuhun myyntiin. Mustien kelojen ja peitattujen kelojen välillä olevan eron lisäksi yhteisön tuotannonala väitti, että osa sen myynnistä johtui muun muassa autoteollisuuden kanssa tekemistään pitkäaikaisista toimitus- ja myyntisopimuksista. Tällaisissa sopimuksissa sovitaan tietyillä hinnoilla tapahtuvista tietyn määrän toimituksista yleensä enintään vuodeksi kerrallaan. Asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät periaatteessa toimita tuotteita asiakkaille tällaisten sopimusten perusteella.

231) Edellä mainitut myynnin lajit ryhmiteltiin pitkän aikavälin myynniksi ja muuksi myynniksi yksityiskohtaisen arvioinnin tekemistä varten. Vastaavalla tavalla arvioitiin mustien ja peitattujen kelojen myynnin, myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä tutkimusajanjakson aikana.

232) Pitkän aikavälin myyntimäärät olivat tutkimusajanjakson neljänneksestä toiseen paljon vakaampia kuin muun myynnin määrät. Pitkän aikavälin myynnin määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 20 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 22 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä. Muun myynnin määrä väheni paljon selvemmin: se oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 35 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 43 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä.

233) Sama todettiin tarkasteltaessa mustien kelojen myyntiä peitattujen kelojen myyntiin nähden. Peitattujen kelojen myynnin määrä kehittyi tutkimusajanjaksona tasaisemmin kuin mustien kelojen myynti. Mustien kelojen myynnin määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä jopa 39 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä jopa 44 prosenttia ensimmäistä neljännestä pienempi; sitä vastoin peitattujen kelojen myynnin määrä väheni vastaavana ajankohtana vain 21 ja 29 prosenttia.

ii) Yhteisön tuotannonalan myyntihinnat

234) Tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana kuumavalssattujen kelojen myyntihinnat olivat yleisesti ottaen vakaat. Mustien kelojen myyntihinta oli 306 ecua tonnilta ja peitattujen kelojen 308 ecua tonnilta. Hinnat alenivat 286 ecuun tonnilta tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja 254 ecuun neljännellä neljänneksellä. Tämän perusteella kokonaismyynti supistui tutkimusajanjaksona 17 prosenttia.

235) Tuotelajeittain eriytetystä tarkastelusta ilmeni, että pitkän aikavälin myynnin hinnat pysyivät pääosin vakaana tutkimusajanjakson ensimmäisen kolmen neljänneksen aikana, sillä hinnat alenivat 320 ecusta tonnilta 312 ecuun tonnilta eli vain 2 prosenttia. Alenemista tapahtui 10 prosenttia, kun vertaillaan tutkimusajanjakson ensimmäistä ja neljättä neljännestä keskenään. Sitä vastoin muun myynnin hinnat olivat jo laskeneet 10 prosenttia tutkimusajanjakson ensimmäisen ja kolmannen neljänneksen välillä ja 21 prosenttia ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä.

236) Mustien kelojen ja peitattujen kelojen hintojen kehityksen vertailusta kävi ilmi, että mustien kelojen hinnat alenivat paljon voimakkaammin kuin peitattujen kelojen hinnat. Näiden eriävien kehityssuuntausten vuoksi tuoteluokkien hintojen väliset erot olivat paljon suuremmat tutkimusajanjakson lopussa alkuun verrattuna. Peitattujen kelojen hinnat alenivat 328 ecusta tonnilta 316 ecuun tonnilta eli vain 4 prosenttia. Hinnat alenivat 12 prosenttia, kun vertaillaan tutkimusajanjakson ensimmäistä ja neljättä neljännestä keskenään. Sitä vastoin mustien kelojen hinnat olivat jo laskeneet 10 prosenttia tutkimusajanjakson ensimmäisen ja kolmannen neljänneksen välillä ja 22 prosenttia ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä.

iii) Kannattavuus

237) Neljännesvuosikohtainen tarkastelu paljasti, että kannattavuus oli erittäin hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Hintojen nopea lasku seuraavien vuosineljännesten aikana johti siihen, että kannattavuus heikkeni tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen 16,8 prosentista – 2,6 prosenttiin neljännellä neljänneksellä.

238) Myynnin eriytetty tarkastelu osoitti, että mustien kelojen myynti pitkän aikavälin myyntiä lukuun ottamatta heikkeni huomattavasti heti tutkimusajanjakson alusta.

239) Tutkimuksesta kävi ilmi, että pitkän aikavälin myynti oli erittäin kannattavaa tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla (noin 21 prosenttia) ja säilyi kannattavana koko tutkimusajanjakson; se oli 8 prosenttia neljännellä neljänneksellä. Muu myynti oli samoin kannattavaa; sen kannattavuusprosentti oli 16 tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Kuumavalssattujen kelojen kysynnän kehityksen tavoin muun myynnin kannattavuus romahti tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä ja kannattavuus kääntyi tappioliseksi (– 7 prosenttia) neljännellä neljänneksellä.

240) Samat huomiot tehtiin tarkasteltaessa eriytetysti mustien kelojen ja peitattujen kelojen kannattavuutta, joka molempien osalta oli hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Peitattujen kelojen myynti pysyi kannattavana koko tutkimusajanjakson (4,5 prosenttia neljännellä neljänneksellä), kun taas mustien kelojen myynti väheni huomattavasti kolmannella neljänneksellä ja muuttui hyvin tappioliseksi (– 16,5 prosenttia) tutkimusajanjakson neljännellä neljänneksellä.

241) Tiivistäen voidaan sanoa, että kokonaismyynti väheni, hinnat alenivat ja kannattavuus heikkeni tutkimusajanjaksona. Tämä myynnin kehityssuuntaus oli huomattavasti heikompi sellaisilla markkinasegmenteillä, joilla ilmeni vähemmän vientituella tapahtuvaa tuontia. Hintojen ja kannattavuuden osalta yhteisön tuotannonalan tilanne säilyi melko vakaana niin kauan kuin todettavissa oleva kulutus oli voimakasta. Tutkimuksesta myös ilmeni, että yhteisön tuotannonala ei lisännyt myyntimääriään todettavissa olevan kulutuksen lisääntymistä vastaavasti. Sitä vastoin hinnat säilyivät korkeina ja kannattavuus hyvänä voimakkaan ja kasvavan kysynnän vallitessa.

242) Tutkimuksen mukaan keskeisimpien tuotantokustannuksiin vaikuttavien hyödykkeiden hankintahinnat alenivat tutkimusajanjakson aikana. Rautamalmin hinta laski 12 prosenttia ja rautaromun hinta 40 prosenttia, samalla kun öljyn hinta aleni vuoden 1970 tasolle. Näin ollen raaka-ainekustannukset alenivat, mikä vähensi tappioiden suuruutta etenkin tutkimusajanjakson aikana.

243) Myyntimääriä ja -hintoja sekä kannattavuutta arvioitaessa todettiin, että tämä talouden tunnuslukujen suuntaus oli heikkenevä vuoden 1997 asianomaisten neljännesten lukuihin verrattuna. Vuoden 1997 kolmanteen ja neljänteen neljännekseen verrattuna myynti väheni tutkimusajanjakson kolmantena neljänneksenä 24 prosenttia ja myyntihinnat alenivat 6 prosenttia; neljäntenä neljänneksenä myynti väheni 27 prosenttia ja myyntihinnat laskivat 19 prosenttia. Kannattavuuden osalta todettiin, että se oli 15 prosenttiyksikköä alhaisempi tutkimusajanjakson neljännellä neljänneksellä kuin vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä.

244) Kuten jäljempänä mainitaan, myyntimäärien, myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä arvioitaessa on tärkeää pitää mielessä, että yhteisön tuotannonalan asiakkaidensa kanssa käymien hintaneuvottelujen ja sen laskutuksen ja toimitusten välillä on tietty viive. Näin ollen kun arvioidaan erityisesti muun myynnin hintojen kehitystä esimerkiksi tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana, on syytä muistaa, että kyseisistä hinnoista neuvoteltiin itse asiassa vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä.

f) ***Yhteisön tuotannonalan tilanteen ja markkinoiden kehityksen välinen viive***

245) Kuten edellä olevassa vuosikohtaisessa arvioinnissa mainitaan, yhteisön tuotannonala väitti, että sen hintojen ja kannattavuuden kehitystä arvioitaessa olisi otettava huomioon tavaroiden myynnin ja asiakkaiden kanssa kyseiseen myyntiin liittyen käytyjen neuvottelujen välinen viive. Väitettiin, että käytännössä neuvottelut käydään vähintään neljännesvuosi ennen myyntiä.

246) Tutkimuksesta kävi ilmi, että tehokkaaseen kapasiteetin käyttöön liittyvä tuotannon suunnittelu aiheutti tilauksen ja myynnin välisen viiveen. Viiveen todettiin olevan vähintään neljännesvuoden pituinen. Toisin sanoen tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen myynti oli vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä neuvoteltujen ja tehtyjen tilausten tulosta.

247) Koska tämä viive on olemassa, yhteisön tuotannonalan vuosineljänneksittäin saamissa tilauksissa todettiin huomattavaa vähenemistä tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön väitteen mukaisesti tämä kielteinen kehitys on voimakas heti tutkimusajanjakson ensimmäisestä neljänneksestä alkaen myyntimäärään ja tuotannon kehitykseen verrattuna. Tutkimusajanjakson toisena neljänneksenä saatujen tilausten tilausmäärä oli 17 prosenttia alhaisempi kuin ensimmäisenä neljänneksenä. Lisäksi kävi ilmi, että vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä oli saatu melko paljon tilauksia, mikä heijastui tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen toimituksiin/myyntiin.

248) Nämä päätelmät ovat näin ollen yhdenmukaisia yhteisön tuotannonalan esittämän väitteen kanssa, jonka mukaan tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon melko myönteinen taloudellinen tilanne johtuu ainoastaan vuoden 1997 viimeisen neljänneksen ja tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana -eli silloin, kun kysyntä oli vielä runsasta — saatujen tilausten runsaasta määrästä.

g) ***Yhteisön tuotannonalan tilannetta tutkimusajanjakson aikana koskevat päätelmät***

249) Neljännesvuosikohtaisesta tarkastelusta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi tutkimusajanjaksona koko ajan merkittävästi. Muutos oli niin suuri, että se ei voinut johtua edellisvuosina todetuista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista.

250) Tässä yhteydessä todettiin erityisesti, että tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen aikana kaikki vahingon osoittimet muuttuivat kielteiseen suuntaan tutkimusajanjakson keskimääräiseen tasoon verrattuna: tuotanto väheni 10 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 6 prosenttia, myyntimäärät 14 prosenttia, myyntihinnat 2,4 prosenttia ja kannattavuus 2,1 prosenttiyksikköä.

251) Vastaava vertailu tutkimusajanjakson neljännen neljänneksen osalta osoittaa, että yhteisön tuotannonalan tilanne jatkoi heikkenemistään tutkimusajanjakson keskimääräiseen tilanteeseen verrattuna: tuotanto väheni 18 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 9 prosenttia, myyntimäärät 22 prosenttia ja myyntihinnat 13 prosenttia, minkä lisäksi kannattavuus kääntyi tappiolliseksi (– 2.6 prosenttia nettoliikevaihdosta) eli vähennystä oli 15,5 prosenttiyksikköä.

5. **Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys**

252) Kuten edellä todettiin, tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla tapahtunut ylivarastointi johti melko myönteiseen markkinatilanteeseen, minkä ansiosta yhteisön markkinoiden hintataso oli hyvä kyseisenä ajanjaksona. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli edelleen hyvä. Koska tilanne ei kuitenkaan perimmiltään johtunut käyttäjämarkkinoilla tapahtuneesta myönteisestä kehityksestä vaan odotettavissa oli kehityksen kääntyminen kielteiseen suuntaan tietyllä viiveellä, katsottiin tarpeelliseksi vahvistaa tämä kehitysennuste tarkastelemalla tutkimusajanjakson jälkeen tapahtunutta kehitystä.

253) Yhteisön tuotannonalan tuottamien ja myymien tuotteiden määrän todettiin kasvaneen jonkin verran vuoden 1999 alussa, kuten tietyt vientiä harjoittavat tuottajat olivat huomauttaneetkin. Olisi kuitenkin huomattava, että tuotanto- ja myyntimäärät olivat huomattavasti pienempiä kuin tutkimusajanjakson alussa ja vuonna 1997. Tältä osin tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne jatkoi heikkenemistään tutkimusajanjakson jälkeen ja että laskua oli havaittavissa erityisesti myyntihinnoissa ja kannattavuudessa vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana.

254) Tämä vahvisti ne kielteiset vaikutukset, joita oli tutkimusajanjakson alussa tapahtuneella voimakkaalla ylivarastoinnilla ja sillä varastojen vähentämisellä, joka alkoi tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja jatkui, tosiasiallisen tuonnin vähenemisestä huolimatta, koko vuoden 1999 ensimmäisen puoliskon. Viive, jolla tämä yhteisön tuotannonalan kielteinen kehitys toteutui, johtui ylivarastoinnin vaikutusten lisäksi siitä, että yhteisön tuotannonalan toiminta suhteessa asiakkaisiin tapahtui myös viiveellä. Tämä käy ilmi sekä tuotannon, myynnin, hintojen ja kannattavuuden kaltaisten vahingon osoittimien kehittymisestä että yhteisön tuotannonalan saamien tilausten kehityksestä.

255) Eräät osapuolet väittivät, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto tämän menettelyn yhteydessä oli tarpeetonta, koska tarkastelun kohteena oleva tuonti loppui tutkimusajanjakson jälkeen.

256) Tutkimus osoitti, että tuonti on yleisesti saatavilla olevien tai vahvistamattomien tietojen perusteella arvioituna vähentynyt erityisesti joidenkin tässä menettelyssä asianomaisina olevien maiden osalta tutkimusajanjakson alun jälkeen. Tämä ei kuitenkaan ole mitenkään epätavallista vientituki- ja polkumyyntitutkimusten yhteydessä, koska markkinoiden eri toimijat, erityisesti tuojat, ottavat toiminnassaan huomioon sen seikan, että tutkimukset edellyttävät markkinoiden huolellista arviointia, koska ne voivat johtaa tasoitus- ja polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoon. Markkinoilla toimijoiden reaktio voi olla enemmän tai vähemmän selvä. Tuonnin väheneminen saattaa kuitenkin rajoittua vain tiettyyn ajanjaksoon ja toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen sen johdosta antaisi vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden harjoittaa viennissään eräänlaista ”jarruttelupolitiikka”. Tällainen tilanne aiheuttaisi runsaasti häiriöitä minkä tahansa tuotteen markkinoilla yhteisössä, eikä mainittua syytä voida näissä oloissa käyttää perusteena tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta luopumiselle.

257) Lisäksi myös väitettiin, että tutkimusajanjaksoon keskittynyt runsas tuonti oli vain lyhytaikainen ilmiö. Yhteisön markkinahinnat ovat sen jälkeen kohonneet tasolle, joka turvaa yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen nopean elpymisen.

258) Olisi huomattava, että suoritetun yksityiskohtaisen tarkastelun mukaan yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat edelleen ja päätyivät erittäin alhaiselle tasolle vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana. Hintojen lasku sai aikaan sen, että yhteisön tuotannonala kärsi merkittäviä taloudellisia tappioita huomattavan pitkän ajanjakson ajan.

6. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

259) Yhteisön tuotannonalan tilannetta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä koskeva vuosikohtainen tarkastelu osoitti, että kehitys oli monessa suhteessa kielteistä. Lisäksi neljännesvuosikohtaisesta tarkastelusta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi tutkimusajanjaksona koko ajan merkittävästi. Kun otetaan huomioon ylitarjontaan ja tilausten ja toimitusten väliseen viiveeseen liittyvät yhteisön markkinoiden erityispiirteet, tämä kehitys on tyypillistä yhteisön tuotannonalan taloudelliselle tilanteelle koko tutkimusajanjakson ajan, toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät.

260) Tutkimus on myös osoittanut, että tämä kielteinen kehitys jatkui ja jopa voimistui tutkimusajanjakson jälkeen, mikä on vaikuttanut merkittävällä tavalla yhteisön markkinoiden tilanteeseen ja toimintaan. Muutoksen huonompaan suuntaan on todettu olleen niin suuri, että se ei voinut johtua edellisvuosina todetuista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista.

261) Tiivistäen voidaan todeta, että tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä kaikki vahingon osoittimet kehittyivät kielteiseen suuntaan tutkimusajanjakson keskimääräiseen tasoon verrattuna: tuotanto väheni kolmannella neljänneksellä 10 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 18 prosenttia, vastaavasti kapasiteetin käyttöaste supistui 6 ja 10 prosenttia, myyntimäärät vähenivät 14 ja 22 prosenttia, myyntihintojen taso sovittiin 2,4 ja 13 prosenttia tutkimusajanjakson keskihintoja alhaisemmaksi ja kannattavuus heikkeni 2,1 ja 15,5 prosenttiyksikköä.

262) Samoin voitiin todeta, että nämä talouden tunnusluvut osoittivat tilanteen heikenneen myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä verrattuna vuoden 1997 kolmanteen ja neljänteen neljännekseen tuotanto väheni 20 prosenttia (kolmas neljännes) ja 11 prosenttia (neljäs neljännes), kapasiteetin käyttöaste heikkeni 12 ja 18 prosenttia ja myyntihinnat alenivat 6 ja 19 prosenttia. Toiminta oli kannattavaa sekä vuonna 1997 että tutkimusajanjaksona, mutta tulos oli tutkimusajanjakson viimeisellä neljänneksellä 15 prosenttiyksikköä heikompi kuin vuoden 1997 viimeisellä neljänneksellä. Tutkimusajanjakson jälkeisten kahden vuosineljänneksen kehitys vahvisti kaikki nämä kehityssuuntaukset.

263) Tutkimus osoitti myös, että kehitys olisi ollut vieläkin kielteisempää ilman sellaista erityismyyntiä kuin pitkäaikaisiin sopimuksiin perustuva myynti tai peitattujen kelojen myynti, joihin tarkasteltavina olevalla tuonnilla on vähemmän vaikutusta. Yhteisön tuotannonalan saamien, tutkimusajanjakson viimeisen neljänneksen toimituksia koskevien tilausten määrä oli 31 prosenttia pienempi kuin tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä toimitettavia tavaroita koskevien tilausten määrä.

264) Vuosikohtainen tarkastelu osoitti toisaalta, että keskimääräinen tuotto kasvoi vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon päätyen 12,9 prosenttiin. Tuoton määrä ja myyntihinnat pysyivät vakaina tutkimusajanjakson ensimmäisten neljännesten aikana.

265) Näiden tulosten perusteella saattaisi ensi näkemältä vaikuttaa siltä, että vahinkoa ei ole aiheutunut, mutta tutkimus on osoittanut, että tulokset johtuvat tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon korkeasta todettavissa olevasta kulutuksesta, joka ei kuitenkaan vastannut todellista kulutusta. Tämän seurauksena yhteisön tuotannonalan (jonka myynti ei kehittynyt ylivarastointia vastaavasti) hinnat ja tuotot pysyivät vakaina, mutta heikkenivät väistämättä myöhemmin, koska kyseiseen merkittävään todettavissa olevaan kulutukseen ei liittynyt vastaavaa todellista kulutusta. Tutkimusajanjakson toisella puoliskolla todettavissa oleva kulutus romahti, kun kerätyt valtavat varastot otettiin käyttöön, mikä puolestaan johti hintojen ja tuottojen merkittävään laskuun.

266) Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kehittymisestä vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana tehty myöhempi tarkastelu vahvisti, että nämä kielteiset kehityssuuntaukset eivät rajoittuneet tutkimusajanjaksoon ja että ne olivat välitöntä seurausta tutkimusajanjakson kehityksestä. Tuotanto- ja myyntimäärät kasvoivat jonkin verran tutkimusajanjakson jälkimmäiseen puoliskoon verrattuna, mutta myyntihinnat ja kannattavuus heikkenivät edelleen. On huomattava, että peruspäätöksen säännösten ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tutkimusajanjakson lopun jälkeistä ajanjaksoa koskevat tiedot voidaan ottaa huomioon erityisesti silloin, kun halutaan tutkia, jatkuvatko tutkimusajanjaksona todetut kehityssuunnat.

267) Ottaen huomioon edellä selostetun kehityksen yhteisön tuotannonalan tilanteessa vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä sekä erityisesti tutkimusajanjaksona komissio päättelee, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut tutkimusajanjaksona vahinkoa. Oli väitetty, että talouden tunnusluvut, jotka osoittivat, että vahinkoa ei ollut aiheutunut, pääosin mitätöivät vahinkoon viittaavien tunnuslukujen merkityksen, mutta edellä selostettu yksityiskohtainen tutkimus osoitti, että kaikki talouden tunnusluvut ja erityisesti voittomarginaali ja myyntihinnat olivat kehittyneet kielteiseen suuntaan muutaman kuukauden viiveellä. Aiheutunut vahinko on niin suuri, että sitä voidaan pitää merkittävänä peruspäätöksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

F. **SYY-YHTEYS**

1. **Johdanto**

268) Tämän tarkastelun yhteydessä olisi muistettava, että tarkasteltavana oleva tuote on erittäin altis hintavaihteluille. Lisäksi tuotteen markkinoilla on, kuten edellä selostetusta käy ilmi, useita ominaispiirteitä: yhteisön tuotannonalalla ja tietyillä käyttäjäyrityksillä on pitkäaikainen yhteistyösuhde, tuotannon järjestelyjen ja suunnittelun vuoksi tilauksen ja toimituksen välille jää tietty viive ja yhteisön tuotannonalalla on enemmän toimintaa tietyillä markkinasegmenteillä kuin asianomaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla. Nämä ominaispiirteet eivät kuitenkaan saata kyseenalaiseksi sitä tosiasiaa, että yhteisön tuotannonalan valmistamat ja myymät tuotteet ja tarkasteltavina olevista maista tuodut tuotteet ovat samankaltaisia tuotteita. Kyse on vain siitä, että tietyt myyntikanavat ja tuotelajit ovat muita alttiimpia asianomaisen tuonnin aiheuttaman kilpailun vaikutuksille.

269) Yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syitä koskevien päätelmien tekemiseksi komissio tarkasteli asianomaisista maista vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutuksia. Samalla tarkasteltiin myös muita tiedossa olevia tekijöitä ja niiden mahdollisia vaikutuksia tuotannonalan tilanteeseen. Tällä varmistettiin, se että muiden tekijöiden kuin vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttama vahinko tulisi todetuksi, eikä sen katsottaisi johtuneen kyseisestä tuonnista.

270) Muut tarkastellut tekijät olivat seuraavat: kulutuksen kehitys, ylitarjonta yhteisön markkinoilla, muista kolmansista maista yhteisöön tuotujen kuumavalssattujen kelojen vaikutus, yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätettyjen yhteisön tuottajien toiminta, yhteisön tuotannonalan vientitulos ja teräsalan yleismaailmallinen tilanne.

2. **Vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

a) ***Vientituella tapahtuneen tuonnin määrän ja tuotteiden varastoinnin vaikutukset***

271) Tutkimuksesta ilmeni, että kyseinen tuonti lisääntyi merkittävästi erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kun yhteisön markkinoille tuotiin vuonna 1995 vain 8 000 tonnia kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista, määrä kasvoi 47 000 tonniin vuonna 1997.

272) Tutkimuksesta kävi lisäksi ilmi, että tuonti lisääntyi eniten vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (kasvu oli 797 000 tonnia) ja erityisesti tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana. Kyseisen ajanjakson aikana yhteisön markkinoille toimitettiin tuotetta yli 550 000 tonnia. Tämä on yli 10 kertaa enemmän kuin vuoden 1997 toisella puoliskolla tuotu määrä. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kyseisten maiden markkinaosuus kasvoi 4 prosenttiyksikköä.

273) Vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä yhteisön kulutus kasvoi 9 prosenttia, mutta yhteisön tuotannonalan myynnin määrä lisääntyi vain 1 prosentin, mistä syystä se menetti 3,7 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan.

274) Tuonnin voimakas kasvu vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä osuu ajallisesti yksiin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa. Tuotanto väheni 9 prosenttia ja määrällinen myynti 12 prosenttia. Markkinaosuus supistui 6,6 prosenttiyksikköä ja tilausten määrä väheni 17 prosenttia.

275) Lisäksi kun tuontimäärien kehittymistä tarkastellaan yhdessä aiemmin selostetun todettavissa olevan kulutuksen kehityksen kanssa, voidaan todeta, että kyseiset vientituella tuodut tuotteet käytettiin lähinnä varastojen lisäämiseen, mistä syystä ne lisäsivät todettavissa olevaa kulutusta tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana samalla, kun yhteisön tuotannonalan myynti väheni heti tutkimusajanjakson alusta alkaen.

276) Tutkimus osoitti, että toisin kuin asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat yhteisön tuotannonala ei juurikaan myy kyseistä tuotetta kauppiaille. Tietyt suuret toimijat tilasivat vain vähän tai eivät lainkaan kuumavalssattuja keloja yhteisön tuotannonalalta tutkimusajanjakson kolmannen ja neljännen neljänneksen aikana. Tämä johti myynnin merkittävään laskuun tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä (– 28 prosenttia) ja jatkui neljännellä neljänneksellä (– 12 prosenttia). Tällä puolestaan oli huomattavan kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan hintoihin ja kannattavuuteen tutkimusajanjakson kahdella viimeisellä neljänneksellä.

277) Kun tätä kehitystä arvioidaan, on otettava huomioon, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni erityisen selvästi ja nopeasti niiden myyntikanavien ja tuotelajien osalta, jotka kuuluvat vientiä harjoittavien tuottajien pääasialliseen toiminta-alueeseen. Nämä tuottajat eivät käytä kovinkaan aktiivisesti myyntikanavia, joiden kautta tehdään pitkäaikaisia myyntisopimuksia. Yhteisön tuotannonala on menestynyt suhteellisesti paremmin tämän tyyppisessä myynnissä kuin niillä myynnin osa-alueilla, joilla kilpailu tuontituotteiden kanssa on kovempaa. Edellä on myös osoitettu, että yhteisön tuotannonalan myynti on koko tutkimusajanjakson ajan kehittynyt erittäin kielteiseen suuntaan mustien kelojen osalta, joiden osuus asianomaisesta tuonnista on noin 90 prosenttia.

b) ***Tuonnin hintatason ja teräsmarkkinoiden toiminnan vaikutukset***

278) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan tilanne pysyi vakaana hintojen ja siten myös kokonaiskannattavuuden osalta tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana, vaikka asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat laskivat koko tutkimusajanjakson ajan. Tutkimuksen mukaan yhteisön tuotannonalan hintojen ja tuottojen kehitykseen vaikuttivat toisaalta markkinoiden rakenne ja yleinen toiminta, joista johtuen asiakkaiden tekemien tilausten ja niiden perusteella tapahtuneiden toimitusten välillä on tietty viive, ja toisaalta varastojen kertyminen ja näin ollen todettavissa oleva kulutus tutkimusajanjaksona.

279) Markkinoiden yleisen toiminnan osalta todettiin, että kun otetaan huomioon tilausten ja toimitusten välinen viive (vähintään yksi vuosineljännes), yhteisön tuotannonalan tilanteen tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana voidaan sanoa pohjimmiltaan heijastaneen niiden tilausten määrää, jotka saatiin vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä, jolloin tuonti alkoi lisääntyä.

280) Todettavissa olevan kulutuksen kehittymisen osalta todettiin, että yhteisön markkinoiden tilanne yleensä ja erityisesti yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä oli sopusoinnussa samaan aikaan tapahtuneen varastojen ja siten myös todettavissa olevan kulutuksen voimakkaan kasvun kanssa. Sen ansiosta hinnat ja tuotot pysyivät korkeina, vaikka tuonti lisääntyi samanaikaisesti. Vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen oli näin ollen suurin siinä vaiheessa, kun kävi selväksi, että varastojen ja siten todettavissa olevan kulutuksen kasvu ei vastannut todellisen kulutuksen kasvua. Kun kuumavalssattujen kelojen kysyntä heikkeni merkittävästi tutkimusajanjakson lopussa, yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat 17 prosenttia ja kannattavuus kääntyi negatiiviseksi.

281) Yhteisön tuotannonala väitti, että vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat koko tutkimusajanjakson ajan järjestelmällistä hinnanalennuspolitiikkaa ja myivät kyseistä tuotetta jatkuvasti halvemmalla kuin yhteisön tuotannonala. Tämä nopeutti myyntihintojen laskua yhteisön markkinoilla kyseisenä aikana.

282) Tutkimuksesta kävi ilmi, että vientiä harjoittavat tuottajat todellakin laskivat hintojaan huomattavasti tutkimusajanjakson aikana, kun taas yhteisön tuotannonala pyrki pitämään hintansa ennallaan vuoden 1998 kesäkuuhun saakka. Heinäkuussa 1998 yhteisön tuotannonala laski myyntihintojaan. Sen myyntihinnat, jotka olivat yli 300 ecua tonnilta tammikuussa 1998, laskivat joulukuuhun 1998 mennessä noin 250 ecuun tonnilta.

283) Tämä hintojen voimakas lasku selittyy sillä, että vientiä harjoittavat tuottajat jatkoivat kyseisen tuotteen myymistä yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempaan hintaan koko tutkimusajanjakson ajan. On huomattava, että hinnan alittavuus oli vähäisempää tutkimusajanjakson alussa ja muuttui sitten yhä merkittävämmäksi tutkimusajanjakson kuluessa. Yhteisön tuotannonalan oli tutkimusajanjakson puolivälin jälkeen alennettava hintojaan pystyäkseen jatkamaan toimintaansa markkinoilla.

284) Tältä osin on huomattava, että teräs on tärkeä perushyödyke ja että kuumavalssattujen kelojen perusviitehinta julkaistaan päivittäin alan sanomalehdissä ja kaikki markkinoilla toimivat tuntevat sen hyvin. Yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät tuotteet ja asianomaisista maista tuotavat tuotteet ovat erittäin alttiita hintavaihteluille ja niiden hinnassa tapahtuvat muutokset leviävät nopeasti koko markkinoiden tietoon.

Edellä esitetyn perusteella tutkimuksen voidaan todeta osoittaneen, että tarkasteltavana oleva tuonti on syynä yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemiseen.

c) ***Päätelmät vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutuksista***

285) Yhteisön markkinoille tuotiin erittäin lyhyen ajan kuluessa vientituella suuria määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta, minkä katsotaan painaneen hintoja alaspäin ja johtaneen yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienenemiseen. Tuonnin suuren määrän vuoksi tietyt suuret yhteisöön sijoittautuneet käyttäjät pystyivät keräämään varastoja, millä oli kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan kanssa käytyihin hintaneuvotteluihin jo tutkimusajanjakson toisen neljänneksen aikana, minkä lisäksi ne pidensivät sitä ajanjaksoa, jonka aikana kyseinen tuonti vaikutti hintoja alentavasti. Lisäksi markkinoiden yleinen avoimuus aiheutti sen, että yhteisön markkinoilla toimivat käyttäjät ja ostajat huomasivat nopeasti vientiä harjoittavien tuottajien harjoittaman alennushintapolitiikan. Tämä nopeutti myyntihintojen laskua, mikä puolestaan vaikutti haitallisesti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen ja kannattavuuteen.

286) Näin ollen päätellään, että halvat, vientituella tuodut tuotteet vaikuttivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen ja siten kyseiselle tuotannonalalle tutkimusajanjaksona aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

3. **Muiden tekijöiden vaikutus**

a) ***Kulutuksen kehittyminen***

287) Yhteisön markkinoiden todettavissa oleva kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana 9 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä todettavissa oleva kulutus kasvoi 0,4 prosenttia.

288) Koska kulutus siten kehittyi koko ajan myönteiseen suuntaan vuoden 1996 jälkeen, sen ei voida katsoa vaikuttaneen yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjaksona aiheutuneeseen vahinkoon.

b) ***Ylitarjonta yhteisön markkinoilla***

289) Väitteet yhteisön markkinoilla tutkimusajanjakson alussa vallitsevasta ylitarjonnasta tutkittiin myös. Eräät osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala lisäsi koko ajan toimituksiaan markkinoille, mistä syystä se oli päävastuussa ylitarjonnasta. Ne väittivät tämän vuoksi, että yhteisön tuottajien suurista toimituksista johtuva korkea kapasiteetin käyttöaste teki mahdottomaksi kaikki väitteet siitä, että asianomaisista maista peräisin oleva tuonti olisi aiheuttanut vahinkoa.

290) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson todettavissa olevan kulutuksen yksityiskohtainen vertaileva tarkastelu osoitti, että todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana 1,4 miljoonaa tonnia suurempi kuin vastaavana aikana vuonna 1997. Tämän vertailun yhteydessä olisi otettava huomioon, että tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana asianomaisista maista tuotiin vientituella yhteisöön 551 000 tonnia kuumavalssattuja keloja, kun tuonnin määrä vastaavana aikana vuonna 1997 oli noin 4 000 tonnia. Tuonnin määrä oli siten kasvanut yli 0,5 miljoonalla tonnilla tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla.

291) Lisäksi on muistettava, että kauppiaat lisäsivät merkittävästi varastojaan tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla, mikä myötävaikutti osaltaan yhteisön markkinoiden ylitarjontatilanteeseen. Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonala ei myy asianomaista tuotetta kovin aktiivisesti kauppiaille, kun taas vientiä harjoittavat tuottajat myivät merkittäviä määriä kauppiaiden välityksellä. Näin ollen kauppiaiden tutkimusajanjaksona varastoimat tuotteet eivät olleet peräisin yhteisön tuotannonalalta.

292) Tutkimuksen voidaan siten todeta osoittaneen, että vientituella tapahtuva tuonti lisääntyi merkittävästi tutkimusajanjakson aikana, kun taas yhteisön tuotannonalan myynti ja tuotanto väheni, mikä johti markkinaosuuden menetykseen. Vientituella tapahtuvan tuonnin lisääntyminen vaikutti siten suuresti ylitarjontatilanteen syntymiseen.

c) ***Kuumavalssattujen kelojen tuonti muista kolmansista maista***

293) Tämän tukien vastaisen menettelyn kohteena olevien maiden lisäksi muihin viejämaihin, nimittäin Bulgariaan, Iraniin ja Jugoslavian liittotasavaltaan kohdistui polkumyyntitutkimus.

294) Lisäksi muut maat veivät kuumavalssattuja keloja yhteisön markkinoille. Suurimpia viejiä tutkimusajanjakson aikana olivat Venäjä, Slovakia, Romania, Unkari, Etelä-Korea ja Indonesia.

295) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät tulleensa asiattomasti syrjityiksi suhteessa joihinkin muihin edellä mainittuihin kolmansien maihin, jotka jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle.

296) Tältä osin on huomattava, että edellä mainittujen kolmansien maiden osalta ei ole tehty valitusta, minkä vuoksi tukemisesta ja vahingosta ei ole saatu sellaista alustavaa näyttöä, joka oikeuttaisi panemaan vireille niitä koskevan tutkimuksen. Tutkimuksen kuluessa ei myöskään ole saatu näyttöä siitä, että näiden kolmansien maiden viennissä esiintyisi vahingollisia vientitukikäytäntöjä, joten syrjintää koskeva väite on perusteeton.

297) Muiden kolmansien maiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista yhteisön markkinoille pieneni tarkastelujaksolla, vaikka pysyikin edelleen merkittävänä. Tuonnin määrä väheni vuonna 1995 todetusta 3 miljoonasta tonnista 2,4 miljoonaan tonniin tutkimusajanjaksona, mikä vastaa 20 prosentin määrällistä vähennystä. Tämän tuonnin osuus tuonnin kokonaismäärästä oli 99 prosenttia vuonna 1995, mutta vain 74 prosenttia tutkimusajanjaksona. Muiden kolmansien maiden osuus yhteisön markkinoista pieneni siten 20 prosenttia tarkastelujakson aikana.

298) Kyseisistä kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tuontihinnat noudattivat yhteisön markkinoilla vallitsevaa yleistä laskusuuntausta ja alenivat 9 prosenttia.

299) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todettiin, että tuonti menettelyjen ulkopuolisista muista kolmansista maista yhteisön markkinoille jatkui ja oli edelleen merkittävää tarkastelujakson aikana. Kävi kuitenkin myös ilmi, että samalla kun yhteisön tuotannonalan tilanne vain heikkeni entisestään, erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä, vientituella tapahtuvan tuonnin lisääntyessä voimakkaasti, tuonti muista kolmansista maista lisääntyi erittäin vähän.

300) Näin ollen eräiden vientiä harjoittavien tuottajien väitettä siitä, että kuumavalssattujen kelojen tuonti menettelyjen ulkopuolisista muista kolmansista maista olisi syynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ei voida ottaa huomioon.

d) ***Yhteisön muut tuottajat***

301) Yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätettyjen yhteisön tuottajien osuus yhteisön kokonaistuotannosta oli tutkimusajanjakson aikana 35 prosenttia.

302) Muiden kuumavalssattuja keloja valmistavien yhteisön tuottajien tilanne vastasi käytettävissä olevien tietojen mukaan tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan tilannetta. Tutkimusajanjakson aikana niiden määrällinen myynti kasvoi 5 prosenttia, mikä on vähemmän kuin kulutuksessa tapahtunut kasvu. Niiden markkinaosuus pieneni siten 4 prosenttia. Lisäksi myös nämä tuottajat kärsivät hintojen alenemisesta, kuten myynnin arvon 6 prosentin lasku osoittaa, ja niiden myyntihinnat olivat samantasoisia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

303) Näin ollen yhteisön muiden tuottajien vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemiseen oli vähäinen.

e) ***Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta***

304) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen johtui sen vientitoiminnan vähenemisestä tarkastelujakson aikana.

305) Tutkimus osoitti, että kolmansiin maihin vietäviksi myytyjen tuotteiden määrä väheni 536 000 tonnilla vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä ja 299 000 tonnilla vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä. Nämä määrät merkitsevät 4,8 prosentin ja 2,9 prosentin vähennystä yhteisön tuotannonalan kokonaismyyntiin. Tämän vuoksi komissio ei voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tämä vientimyynnin väheneminen on vaikuttanut yhteisön tuotannonalan yleiseen taloudelliseen tilanteeseen. On kuitenkin muistettava, että tämä tutkimus rajattiin koskemaan yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta siltä osin, kuin se liittyy yhteisön vapaisiin markkinoihin. Näin ollen vientimyynnissä veloitetut hinnat ja siitä saadut tulot jätettiin vahinkoa koskevan tarkastelun ulkopuolelle.

f) ***Yhteisön tuotannonalan etusijalle asettamat toimitukset kytkösmarkkinoille***

306) Useat yhteisön markkinoilla toimivat tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjät ilmoittivat, että yhteisön tuotannonala oli yrittänyt lisätä toimintansa integrointia tarkastelujakson aikana. Väitteen mukaan yhteisön tuotannonala oli vuoden 1997 lopussa antanut etusijan

toimituksille, jotka oli tarkoitettu kytkösmarkkinoilla toimiville etuyhteydessä oleville osapuolille, minkä tuloksena vapailla markkinoilla toimivien riippumattomien käyttäjien oli pakko hankkia tuotetta yhteisön ulkopuolelta. Tämän vuoksi tuonnin kehittyminen ei ollut voinut aiheuttaa vahinkoa.

307) Komissio totesi, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä myynti sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille väheni. Se, että kytkösmarkkinoille tarkoitetut toimitukset noudattivat samaa kehityssuuntaa, osoittaa, että tuotantokapasiteettia oli vielä käytettävissä. Tämä myynnin määrän väheneminen osoittaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen tarjonta markkinoilla ei ollut riittämätöntä tavalla, joka olisi voinut johtaa etuyhteydettömille osapuolille myydyn määrän vähenemiseen.

g) ***Teräsalan yleismaailmallinen tilanne***

308) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tilanteeseen etenkin tutkimusajanjakson toisella puoliskolla vaikutti suuresti se, että terästeollisuuden tilanne heikkeni kaikkialla maailmassa.

309) Käytettävissä olevista tiedoista ilmeni, että tutkimusajanjakson aikana oli meneillään yleismaailmallinen laskusuhdanne. Myyntihinnat laskivat Yhdysvalloissa, Japanissa ja Etelä-Koreassa. Myyntihintojen todettiin kuitenkin olleen Yhdysvalloissa 15 prosenttia, Japanissa 24 prosenttia ja Etelä-Koreassa 7 prosenttia korkeampia tutkimusajanjakson lopussa kuin yhteisössä.

310) Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen tarkastelujaksolla ei näin ollen voi johtua teräsalan yleismaailmallisesta tilanteesta ja erityisesti tilanteesta Kaakkois-Aasiassa.

4. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

311) Edellä esitetystä tarkastelusta ilmenee, että asianomaisista maista vientituella tapahtuneen tuonnin lisäksi myös muut tekijät ovat saattaneet osaltaan vaikuttaa yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilanteeseen tutkimusajanjakson aikana. Tutkimus on kuitenkin osoittanut, että tuonnin äkillisellä kasvulla, hintojen laskulla ja vientiä harjoittavien tuottajien soveltamalla alihinnoittelulla oli merkittävä kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Tästä syystä päätellään, että kyseinen tuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

G. **YHTEISÖN ETU**

1. **Alustavat huomiot**

312) Tasoitustoimenpiteiden tarkoituksena on yhteisön tuotannonalaan vahingollisesti vaikuttavien, hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen korjaaminen ja tehokkaan kilpailun palauttaminen yhteisön markkinoille. Tukemisen sekä vahingon ja sen syiden lisäksi komissio tutki, oliko olemassa sellaisia pakottavia syitä, joiden vuoksi olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ole yhteisön edun mukaista. Mahdollisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden vaikutuksia kaikkiin tähän menettelyyn kuuluviin osapuoliin sekä toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen seurauksia tarkasteltiin tästä syystä peruspäätöksen 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien todisteiden pohjalta.

2. **Yhteisön tuotannonalan etu**

313) Tehokkaan kilpailun edellytysten palauttaminen on yhteisön tuotannonalan edun mukaista, kun kyse on vahingollisesta vientituella tapahtuvasta halpatuonnista.

314) Tutkimuksesta on ilmennyt, että yhteisön kuumavalssattujen kelojen markkinoille oli ominaista se, että siellä oli asianomaisista maista peräisin olevia tuotteita, joita myytiin yhteisön tuotannonalan tuotteita halvemmin hinnoin. Tästä johtuva vahinko oli hallittavissa niin kauan kuin tuontimäärät olivat vähäisiä. Vientituella tuotujen tuotteiden määrä yhteisön markkinoilla kuitenkin kasvoi voimakkaasti erittäin lyhyen ajan kuluessa tutkimusajanjakson aikana, mikä aiheutti hintojen laskun, jolla puolestaan oli merkittävä vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tämä heikensi vakavasti yhteisön tuotannonalan tilaa, joten tilanteen korjaaminen on sen edun mukaista.

315) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonala ja muut yhteisöön sijoittautuneet tuottajat ryhtyivät huomattaviin toiminnan järkiperäistämis- ja rakenneuudistustoimiin, jotka ovat yhä käynnissä. Näiden toimien toteuttaminen on tärkeää teräsmarkkinoiden globaalistumisen vuoksi. Nämä yhteisön tuotannonalan maailmanlaajuisia markkinoita silmällä pitäen toteuttamat toimet osoittavat sen olevan sopeutumis- ja kilpailukykyinen sekä elinkelpoinen.

316) Jos tasoitustoimenpiteet otetaan käyttöön, alan työllisyys, joka parani tarkastelujakson aikana, voitaisiin turvata ja työpaikkojen määrää mahdollisesti jopa lisätä kulutuksen kehityksestä riippuen. Tutkimuksen tulokset osoittavat, että yhteisön tuotannonalan myynti on vähentynyt merkittävästi ja sen hinnat laskeneet erityisesti tutkimusajanjakson loppupuolella. Ehdotetut tasoitustullit, joiden suuruus painotettuna keskiarvona ilmaistuna on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta noin 6 prosenttia, tarjonnevat yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden toipua vahinkoa aiheuttaneesta tilanteesta joko nostamalla hintojaan ja/tai kasvattamalla myyntimääriään.

317) Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan vuosien 1996 ja 1997 riittämätön kannattavuus ja sen tutkimusajanjaksona kärsimä merkittävä vahinko, on erittäin todennäköistä, että sen taloudellinen tilanne heikkenee entisestään, jos toimenpiteisiin vientituella tapahtuvan tuonnin kielteisten vaikutusten korjaamiseksi ei ryhdytä. Tilanne saattaa lopulta johtaa tuotannon supistuksiin tai tiettyjen tuotantolaitosten sulkemiseen ja on näin ollen uhka yhteisön työllisyydelle.

3. **Käyttäjien ja muiden vastaavien yhteisön toimijoiden etu**

318) Arvioidakseen toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen vaikutuksia tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiin komissio lähetti kyselylomakkeet tiedossa oleville yhteisön markkinoilla toimiville käyttäjille. Erään merkittävän käyttäjän toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti sen toimittamien tietojen todentamiseksi. Seuraavat päätelmät perustuvat käyttäjiltä saatuihin vastauksiin.

319) Käyttäjien todettiin itse tuoneen yhteisöön 40 prosenttia asianomaisista maista tuotujen kuumavalssattujen kelojen kokonaismäärästä. Niillä on 4 000 työntekijää yhteisössä.

320) Käyttäjät väittivät, että jos toimenpiteet otettaisiin käyttöön, ne eivät enää voisi valita hankintalähteitään, ja ne pelkäsivät tulevansa täysin riippuvaisiksi yhteisön tuottajien suopeudesta. Näillä tuottajilla väitettiin erityisesti olevan laajat kytkösmarkkinat, joille niiden oli toimitettava tuotteitaan, minkä lisäksi niiden hallussa oli väitteiden mukaan jo 75 prosenttia yhteisön vapaista markkinoista. Käyttäjät muistuttivat, että yhteisön tuottajien kytkösmarkkinoille myymät tuotteet ja suuri osa niiden myynnistä vapailla markkinoilla oli suunnattu tuottajiin etuyhteydessä oleville yrityksille, joiden jatkojalostamat tuotteet kilpailivat suoraan käyttäjien omien tuotteiden kanssa. Kyseiset käyttäjät totesivat myös, että yhteisön tuotannonala toimitti tuotteita riippumattomille käyttäjille vasta, kun niihin etuyhteydessä olevien yritysten tarpeet oli täysin tyydytetty. Ne väittivät myös, että tuottajiin etuyhteydessä olevat käyttäjäyritykset ostivat jo kyseistä tuotetta markkinahintaa alhaisemmin hinnoin. Näin ollen käyttäjät katsoivat, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle ratkaisevan ja perusteettoman kilpailuedun jatkojalostustuotteiden markkinoilla, mikä ei olisi yhteisön edun mukaista.

321) Käyttäjät lisäksi väittivät, että tasoitustullien käyttöönotto johtaa todennäköisesti siihen, että riippumattomille ostajille ei olisi tarjolla tavaraa, kuten kävi yhteisön markkinoilla vuoden 1997 lopussa. Tällainen tilanne olisi selvästi ristiriidassa Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen määräysten kanssa.

322) On syytä huomata, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton tarkoituksena ei ole estää käyttäjiä tuomasta kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista vaan pikemminkin varmistaa, että tuonti tapahtuu vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla. Vaikka tasoitustoimenpiteet otettaisiin käyttöön, näitä tuotteita olisi aina jatkossakin yhteisön markkinoilla ja näin ollen käyttäjäyritykset voisivat edelleen valita hankintalähteensä.

323) Komission arvion mukaan 6 prosentin suuruisen painotetun keskimääräisen tasoitustullin käyttöönotto asianomaisista maista peräisin olevien kuumavalssattujen kelojen tuonnissa johtaisi enimmillään noin 1,2 prosentin suuruiseen korotukseen käyttäjäyritysten raaka-ainekustannusten kokonaismäärässä. Tämä lisäkustannus nostaisi kokonaistuotantokustannuksia arviolta 0,8 prosenttia, kun otetaan huomioon käytössä olevat eri hankintalähteet ja jatkojalostustuotteiden keskimääräinen arvonlisäys.

324) Tämä käyttäjäyrityksille arviolta aiheutuva tuotantokustannusten lisäys, jonka ne voivat halutessaan siirtää asiakkaittensa maksettavaksi, ei ole niin suuri, että se vaarantaisi kyseisten yritysten kannattavuuden. Tätä lisäkustannusta arvioitaessa on lisäksi otettava huomioon se myönteinen kehitys, joka on odotettavissa kuumavalssattujen kelojen markkinoilla, kun tehokkaan kilpailun edellytykset on saatu palautettua.

325) Vapailla markkinoilla vallitsevasta myyntihintojen tasosta voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan siihen etuyhteydessä olevilta asiakkailta ja riippumattomilta asiakkailta veloittamien hintojen välillä ei havaittu merkittäviä eroja. Myöskään väitettä, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei toimittanut kuumavalssattuja keloja tai oli asettanut niiden toimitukset tärkeysjärjestykseen sen mukaan, mikä oli sen suhde ostajaan tarkastelujakson aikana, ei voida ottaa huomioon, koska asiasta ei ole esitetty näyttöä. Tietoon on sitä vastoin tullut, että tietyt yhteisön tuotannonalan kanssa tehdyt myyntisopimukset oli peruttu.

326) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että asianomaisista maista vientituella tapahtuvan tuonnin vastaisten toimenpiteiden mahdolliset kielteiset vaikutukset käyttäjiin ovat vähäisempiä kuin ne myönteiset vaikutukset, joista kaikki muut yhteisön markkinoilla toimivat pääsevät hyötymään.

4. **Vaikutukset yhteisön markkinoiden kilpailutilanteeseen**

327) Eräät osapuolet väittivät, että tasoitustoimenpiteet vähentäisivät kilpailua yhteisön markkinoilla edistäen näin suurten teräskonsernien syntyä. Ne totesivat, että sellaiset suuret teräalan yritykset kuin British Steel ja Sollac olivat äskettäin kasvattaneet kokoaan sulautumalla toisiin yrityksiin tai ostamalla toisia teräsalan yrityksiä. Nämä konsernit kilpailevat lisäksi jatkojalostustuotteiden valmistuksessa riippumattomien käyttäjien kanssa, jotka ovat lähinnä pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Tällainen keskittymiskehitys voi lopulta johtaa monien riippumattomien käyttäjien toiminnan lakkaamiseen ja siten työpaikkojen menetykseen yhteisössä.

328) Kilpailun rajoittamista koskevaa väitettä tarkasteltaessa on syytä muistaa, että vaihtoehtoisia hankintalähteitä on useita, sillä muun muassa Venäjä, Indonesia, Unkari, Romania, Etelä-Korea, Slovakia ja Brasilia vievät kuumavalssattuja keloja yhteisöön. Lisäksi monta sataa teräspalvelukeskusta, tukkuliikettä ja kauppiasta myy asianomaista tuotetta lähinnä pienille ja keskisuurille käyttäjäyrityksille. Yhteisössä toimii lisäksi yhteisön tuotannonalaan kuuluvien yritysten ohella useita muita terästä tuottavia yrityksiä, jotka sijaitsevat Suomessa, Ranskassa, Itävallassa ja Kreikassa.

329) Ehdotetut toimenpiteet eivät myöskään ole taloudellisesta näkökulmasta katsottuina tasoltaan sellaisia, että ne estäisivät asianomaisten maiden tuotteiden pääsyn yhteisön markkinoille, joten vaaraa kilpailun rajoittamisesta yhteisön markkinoilla ei näyttäisi olevan.

5. **Yhteisön markkinoiden riittämätön tarjonta**

330) Tietyt asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisön käyttäjät väittivät, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto johtaisi tarjonnan puutteeseen erityisesti riippumattomien käyttäjien kannalta. Väitteen perusteluna esitettiin, että yhteisön tuotannonala ei pysty yksinään tyydyttämään yhteisön vapaiden markkinoiden koko kysyntää erityisesti siitä syystä, että sen kapasiteetin käyttöaste on tällä hetkellä korkea.

331) Eräät muut asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetti ei riitä tyydyttämään vapaiden markkinoiden kysyntää edes siihen etuyhteydessä olevien yritysten osalta, eikä se näin ollen kykenisi korvaamaan sitä tuonnin vähennystä, jonka tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto aiheuttaisi.

332) Tältä osin on todettava, että koska yhteisön tuottajat eivät pysty tyydyttämään vapaiden markkinoiden koko kysyntää, tuontia kolmansista maista tarvitaan jatkossakin ja tällainen tuonti yhteisön markkinoille tulee aina olemaan mahdollista, edellyttäen että se tapahtuu peruspäätöksen säännösten mukaisesti.

333) Yhteisön tuotannonala, muut yhteisön tuottajat ja muiden kolmansien maiden vientiä harjoittavat tuottajat voivat joka tapauksessa jatkaa kyseisen tuotteen toimittamista yhteisön markkinoille. Myös asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien toimitukset yhteisön markkinoille voivat jatkua, sillä ehdotetut toimenpiteet eivät sulje markkinoita niiltä.

334) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todetaan, että väite, jonka mukaan tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto johtaa tarjonnan riittämättömyyteen, on perusteeton.

6. **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

335) Komissio katsoo, että tasoitustullien käyttöönotto on välttämätöntä, jos halutaan estää hinnaltaan alhaisen vientituella tapahtuvan tuonnin jatkuminen ja yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen entisestään. Lisäksi tasoitustoimenpiteillä voidaan tässä tapauksessa palauttaa tehokkaan kilpailun edellytykset kaikkien yhteisön toimijoiden osalta. Kaikkien tähän menettelyyn liittyvien etujen tarkastelu on osoittanut, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia syitä, jotka edellyttäisivät lopullisten tasoitustullien käyttöönotosta luopumista. Lopullisten tasoitustullien käyttöönotto ei näin ollen ole yhteisön edun vastaista.

H. **LOPULLISET TOIMENPITEET**

336) Koska on todettu, että Intiasta ja Taiwanista vientituella tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle ja että pakottavia syitä toimenpiteistä luopumiseen ei ole, on syytä ottaa käyttöön lopulliset tasoitustoimenpiteet.

1. **Vahingon korjaava taso**

337) Tullin tason määrittämisessä on otettu huomioon todetut tukimarginaalit sekä se tullin määrä, jota tarvitaan vientituella tapahtuneen tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttaman vahingon poistamiseksi. Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määriteltyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien erityyppisten kuumavalssattujen kelojen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

338) Katsottiin, että vahingollisen tukemisen vaikutusten poistamisen edellyttämä tullin määrä antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden kattaa tuotantokustannuksensa ja saada kohtuullinen myyntituotto. Yhteisön tuotannonalan voittomarginaaliksi esittämää 12,9 prosentin osuutta liikevaihdosta (ennen veroja) pidettiin tässä yhteydessä sopivana perustana, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin investointitarpeet ja se tuotto, jonka yhteisön tuotannonala kohtuudella voisi odottaa saavansa, jos vahingollista tukemista ei esiintyisi.

339) Vahingon korjaava taso määritettiin tämän perusteella tuotelajikohtaisesti ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson aikainen voiton määrä siten, että kyseinen taso vastasi yhteisön tuotannonalan todellisen nettomyyntihinnan ja vastaavan tuontimallin todellisen nettomyyntihinnan välistä eroa. Tämä ero ilmaistiin sitten prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana.

2. **Lopullisten tullien taso**

340) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että peruspäätöksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön lopullinen tasoitustulli, joka vastaa tasoltaan todettua tukimarginaalia, mutta joka ei kuitenkaan ole edellä määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.

341) Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaan sovellettavat tasoitustullit ovat seuraavat:

(%)

Maa/yritys	Vahinkomarginaali	Kokonaistukimarginaali	Ehdotettu tasoitustulli
Intia	23,8	13,1	13,1
— Essar	6,4	4,9	4,9
— Sail	23,8	12,3	12,3
— Tisco	6,4	8,7	6,4
Taiwan	29,3	4,4	4,4
— CSC	8,9	4,4	4,4
— Yieh Loong	3,9	0,3	0,0

342) Tässä päätöksessä vahvistetut yrityskohtaiset tasoitustullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat edellä mainittujen yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin maakohtaisia "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavia tulleja) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin yksilöityjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Minkä tahansa muun yrityksen (mukaan lukien etuyhteydessä olevat yritykset), jota ei ole mainittu erikseen nimineen ja osoitteineen tämän päätöksen artiklaosassa, tuottamiin tuotaviin tuotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.

343) Kaikki näiden yrityskohtaisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]) ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä päätöstä neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

344) Koska yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen haluttiin välttää, yhteistyöhön osallistumattomiin yrityksiin sovellettava tulli katsottiin Intian osalta aiheelliseksi vahvistaa korkeimman määritetyn yksittäisistä tukijärjestelmistä saadun hyödyn mukaisesti 13,1 prosentiksi.

345) Myös taiwanilaisten viejien vähäinen yhteistyöhalukkuus saattaisi oikeuttaa jäännöstullin määrittämiseen korkeammaksi. Koska jäännöspolkumyyntimarginaali Taiwania koskevassa rinnakkaisessa polkumyyntitapauksessa kuitenkin ylittää vahinkokynnyksen, kyseistä laskelmaa ei ole tarpeen tehdä.

([1]) Euroopan komissio, Kauppapolitiikan pääosasto, Linja C, DM 24—8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

3. **Sitoumukset**

346) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat tarjonneet peruspäätöksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista hintasitoumusta.

347) Komissio katsoo, että kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien hintasitoumukset voidaan hyväksyä. Hintasitoumuksen hyväksymisen edellytykseksi on asetettava jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettävä pätevä sitoumuslasku, josta käy selvästi ilmi tuottaja ja joka sisältää liitteessä luetellut tiedot. Jos tällaista laskua ei esitetä, sovelletaan asianmukaista tasoitustullia.

348) Jos sitoumusta rikotaan tai se peruutetaan, tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön peruspäätöksen 13 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti.

I. **MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN**

349) Menettely olisi päätettävä Etelä-Afrikan osalta sieltä peräisin olevan tuonnin määrää koskevien päätelmien perusteella,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta tai Taiwanista peräisin olevien, CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90, 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 ja 7208 39 90 kuuluvien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaan sovellettavat tullit ovat seuraavassa taulukossa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden osalta seuraavat:

(%)

Maa	Yritys	Tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
Intia	Kaikki yritykset	13,1	A999
Taiwan	China Steel Corp., 1 Chung Kang Road, Hsiao Kang, Kaohsiung 81233	4,4	A071
	Yieh Loong Enterprise Co., Ltd., 317 Yu Liao Road, Chiao Tou Hsiang, Kaohsiung Hsien	0,0	A072
	kaikki muut yritykset	4,4	A999

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Hyväksytään seuraavien yritysten tämän tukien vastaisen menettelyn yhteydessä tarjoamat sitoumukset:

Yritys	Maa	Taric-lisäkoodi
Essar Steel Ltd, 27th KM, Surat Hazira Road, Hazira 394270, Dist: Surat, Estado: Gujarat	Intia	A073
Steel Authority of India Limited, Ispat Bhavan, Inegrated Office Complex, Lodhi Road, New Delhi — 110 0031	Intia	A074
Tata Iron & Steel Company Limited, 43 Chrowringhee Road, Calcutta — 700 071	Intia	A075

2. Näiden sitoumusten nojalla vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tuotteet vapautetaan 1 artiklan 2 kohdassa säädetystä tasoitustullista, jos 1 kohdassa olevassa taulukossa mainittu yritys on valmistanut ne ja vienyt ne suoraan yhteisössä sijaitsevalle tuontiyritykselle laskuttaen tätä niistä ja jos ne on ilmoitettu tullattavaksi asianmukaista Taric-lisäkoodia käyttäen.

Vapautus tullista on mahdollista saada ainoastaan esittämällä asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille vientiä harjoittavan yrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää liitteessä luetellut keskeiset tiedot.

3 artikla

Jäsenvaltioiden komissiolle päätöksen N:o 1889/98/EHTY 24 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamissa kertomuksissa on ilmoitettava kunkin vapaaseen liikkeeseen luovutuksen osalta tuontivuosi ja -kuukausi, CN- ja Taric-koodit sekä Taric-lisäkoodit, toimenpiteen laji, alkuperämaa, määrä, arvo, tasoitustulli, tuontijäsenvaltio ja tarvittaessa tuotantotodistuksen sarjanumero.

4 artikla

Päätetään tiettyjen Etelä-Afrikasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskeva tukien vastainen menettely.

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

LIITE

Päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa sitoumuslaskussa ilmoitettavat tiedot

1) Tuotteen ilmoituskoodi (ilmoitetaan asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämässä sitoumuksessa), johon sisältyvät tuotelajit- ja CN-koodit.

2) Tavaroiden tarkka kuvaus, johon sisältyy:
   — kauppalaskun numero,
   — kauppalaskun päivämäärä,
   — yrityksen käyttämä tuotekoodi,
   — Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuna laskuun sisältyvät tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla (ilmoitetaan päätöksessä),
   — määrä (kilogrammoina),
   — sovellettava vähimmäishinta.

3) Myyntiehdot, joihin sisältyy:
   — kilohinta,
   — sovellettavat maksuehdot,
   — sovellettavat toimitusehdot,
   — kaikki alennukset ja hyvitykset.

4) Sen tuojan nimi, jota yritys suoraan laskuttaa.

5) Sitoumuslaskun laatineen työntekijän nimi ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

6) ”Allekirjoittanut vahvistaa, etttä tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suoraan vietäviksi tapahtuu ... (yrityksen nimi) esittämän ja Euroopan komission päätöksellä N:o 284/2000/EHTY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti ja että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset.”